

*Hľadanie
Boha*

Richard A. Bennett

www.ccim-media.com

MSEJK, 2010

Názov knihy pôvodného vydania:
Your Quest for God
Vydavateľ:
Providence House Publishers, Franklin, Tennessee,
USA -now-CCIM, Dallas, TX

© amerického vydania: 1985, 1988, 1997, 1998
Cross Currents International Ministres
www.ccim-media.com
© slovenského vydania:
MSEJK, 841 04 Bratislava, 2010

Richard A. Bennett

Hľadanie Boha

1. slovenské vydanie
na misijné účely pripravila
Misijná spoločnosť evanjelia Ježiša Krista
Púpavová 4, 841 04 Bratislava

Technická réžia: Imrich Fülöp

ISBN 80-88891-42-6

*Bez povzbudzovania, lásky, obetavosti
a modlitieb mojej manželky Dorothy
by táto kniha nebola.
To, čo povedal apoštol Pavel
o Fébe, platí aj o mojej manželke:
„...pomáhala mnohým...
aj mne samému.“*

Obsah

Slovo na úvod	9
Predslov	11
Prvá kapitola	
Existuje Boh?	15
Druhá kapitola	
Je tvoja duchovná orientácia spoľahlivá?	23
Tretia kapitola	
Aký je Boh?	37
Štvrtá kapitola	
Čo skutočne rozdeľuje ľudí?	47
Piata kapitola	
V čom je skutočný problém?	59
Šiesta kapitola	
Prečo sú ľudia dezorientovaní?	67
Siedma kapitola	
Skutočne ma Boh miluje?	79
Ôsma kapitola	
Kde môžem nájsť život?	99
Deviata kapitola	
Ako sa môžem stať súčasťou Božej rodiny?	111
Desiata kapitola	
A čo ďalej?	121
Vyznanie viery	130

Slovo na úvod

Knihu Hľadanie Boha odporúčam z hĺbky svojho srdca. A to z dvoch dôvodov. Prvý je ten, že poznám autora. Je to môj duchovný syn a osobne nemám väčšiu radosť než keď viem, že moje deti kráčajú v pravde (3. Jána 4).

Druhý dôvod je objektívnejší. Dr. Richard Bennett urobil skvelú prácu tým, že jasne, svedomito a presvedčivo vysvetlil podstatu vzťahu medzi človekom a Bohom.

Biblia nás oboznamuje s tým, že Boh vložil do srdca ľudí večnosť... (Kazateľ 3, 11). Z toho prirodzene vyplýva, že ak ľudia boli stворení pre večnosť, dočasné veci ich plne a natrvalo neuspokoja. V človeku je nekonečná prázdnota, ktorú môže zaplniť len Boh. Sv. Augustín to skvelo vyjadril, keď povedal: „Ó, Bože, Ty si nás stvoril pre seba, a naše duše nenájdu uspokojenie, pokiaľ nespočinú v Tebe.“ Táto kniha nám pomôže sledovať toto hľadanie, až kým nenájdeme odpočinutie a pokoj v živom a osobnom vzťahu s večným Bohom.

Úpenlivo sa modlím, aby nasledujúce stránky tejto knihy pomohli mnohým prijať večný úžitok z nového poznania a prijať Boží odkaz, ktorý aj na tomto mieste odhaľuje Jeho slávu.

*Dr. Stepen F. Olford
Memphis, Tennessee*

Predhovor

Spolu s manželkou Dorothy sme pri našich rozsiahlych cestách - na diaľniciach i bočných uličkách života - spoznali mnohých ľudí. Pochádzali z rôznych kultúrnych a hospodárskych pomerov a mali rôznu úroveň vzdelania.

Nemyslíme si, že sme sa so všetkými týmito ľuďmi stretli náhodou a veríme, že aj táto kniha sa nie náhodou dostala do tvojich rúk.

Najdôležitejšie rozhovory, ktoré sme s ľuďmi v uplynulých rokoch viedli, sa týkali hľadania Boha. Niektoré myšlienky z nich sa nachádzajú aj v tejto knihe.

Prvé vydanie knihy *Hľadanie Boha* (neskôr ešte dvakrát revidované) bolo naším projektom vďačnosti. Ako sme sa spolu s Dorothy blížili k striebornému výročiu svadby, uvažovali sme nad tým, ako by sme mohli vyjadriť svoju vďačnosť Bohu za všetku Jeho dobrotu.

Rozhodli sme sa, že zanecháme písomný odkaz vo forme knihy a obdarujeme ňou 25 000 ľudí, ktorým by sme chceli povedať, ako aj oni môžu nájsť nádej a pokoj, ktorý nikdy neskončí. Za každý rok spoločného manželského života sme sa rozhodli vydať 1000 výtlačkov. Boh toto úsilie lásky požehnal, keď si kniha doslovne našla cestu okolo celého sveta. Všetkých 25 000 výtlačkov sa rozдалo priamo do rúk ľudí v mnohých krajinách. Našou najväčšou radosťou bolo dostávať listy od ľudí, ktorých kniha *Hľadanie Boha* priviedla k poznaniu nového zmyslu života.

Dostávali sme aj mnoho prosieb, aby sme knihu preložili do ďalších jazkov. Preto sme sa rozhodli urobiť prvú revíziu textu – s modlitbou, aby mnohým ľuďom na všetkých kontinentoch sveta pomohla pri hľadaní Boha. Výsledkom sú už vyše dva milióny kópií tejto knihy v tridsiatich jazykoch. Modlíme sa, aby aj toto druhé revidované vydanie, obohatené o ďalšie poznatky, čitateľom pomohlo.

Prvé dve kapitoly nie sú potrebné pre každého čitateľa. Prvá je adresovaná tým, ktorí majú pochybnosti o existencii Boha. Druhou kapitolou sme sa chceli prihovoriť ľuďom, ktorí si nové poznatky a postoje osvojujú až po dôkladnom preverení si faktov. Myslím si však, že je dôležitá, pretože každý by si mal správnosť svojich názorov preveriť. Obidve prípravné kapitoly sú vo vzťahu k celej téme knihy skutočne dôležité. Pomôžu pri určovaní dôveryhodnosti faktov a informácií v celej publikácii.

Spolu s Dorothy sme Bohu veľmi vďační za lásku, modlitby a stretnutia s mnohými krásnymi ľuďmi, ktorí sa s nami delili o svoje životné skúsenosti s Bohom. Týmto priateľom a známym patrí naša úprimná vďaka.

---

*Geológia je autobiografiou Zeme.
Ale ako všetky autobiografie,
ani táto sa nevracia na úplný začiatok.*

Sir Charles Lyell

Existuje Boh?

Možno boli aj v tvojom živote chvíle, keď sa ti všetko okolo zdalo pochmúrne a beznádejné, takže si nielen pochyboval o Božej láske, ale začal si pochybovať aj o samej Božej existencii.

Biblia existenciu Boha nevysvetľuje, ani nedokazuje. Podáva ju ako úplnú samozrejmosť. Už prvá veta Biblie: „*Na počiatku stvoril Boh nebo a zem*“ (1. Mojžišova 1, 1), je úžasným prehlásením, ktoré je na jednej strane jednoduché, ale na druhej nesmierne hlboké a vážne. Vyjadruje, že Boh je, a že je Stvoriteľom vesmíru.

Pred mnohými rokmi pracovala moja manželka ako vedúca sestra v najprestížnejšej psychiatrickej nemocnici v Európe. Jedného dňa sa hlavný psychiater, ktorý sa vyhlasoval za ateistu, vypytoval Dorothy na jej vieru. „Pán doktor,“ odpovedala, „viete, že si vás vážim ako autoritu vo vašom odbore. Ste lektorom na vysokej škole, kde vás všetci uznávajú, a v lekárskej obci má vaše meno zvuk. Smiem vám navrhnúť, aby ste si predtým, ako ešte raz o sebe prehlásite, že ste ateista, prečítali Bibliu s takou horlivosťou, akú venujete psychiatrickému výskumu?“

Potom mu pripomenula niekoľkých pacientov, ktorých práve v tom čase prepustili z dlhodobej starostlivosti. Boli to pacienti, ktorí sa mohli vrátiť domov kvôli úžasným zmenám, ktoré vykonal Boh v ich životoch. Ďalší dvaja už viedli pro-

duktívny život, ako každý iný zdravý človek. Každý z nich spoznal Boha osobne. Doktor vedel, že títo pacienti neprešli najmodernejšou liečbou. Ani ako ateista, ani ako psychiater si nevedel vysvetliť fenomén radikálnej premeny v ich životoch.

Ešte raz pripomenul Dorothy, že neverí v Boha, ale aj tak ju poprosil, aby sa za neho modlila. Prislúbil, že si začne čítať Bibliu bez predsudkov.

Po siedmich týždňoch pozorného čítania psychiater Dorothy povedal, že sa už nepovažuje za presvedčeného ateistu. Bol si však vedomý toho, že skutočné oddanie sa Bohu by si vyžadovalo zmenu jeho životného štýlu. „Už nemám problém intelektuálneho charakteru, čo sa týka Biblie,“ priznal. „Ale zistil som, že nie som ochotný prijať zmeny, ktoré by nastali, keby som sa stal kresťanom.“

Po desiatich rokoch modlitieb za tohto nášho priateľa sme dostali od neho list. Písal, že našiel živú vieru a má vzťah s Bohom, ktorému odovzdal svoj život. Boli sme veľmi šťastní, no nie až tak veľmi prekvapení, pretože sme vedeli, že viera prichádza skrze počutie a počutie prostredníctvom Božieho slova (Rimanom 10, 17).

Aby nám Pán Boh pomohol, do srdca každého z nás vložil hlboké vnútorné vedomie svojej existencie.

Niektorí ľudia sa rozhodli, že veríť v Boha jednoducho nechcú. Ale na zemi nikdy nežil človek, ktorý by nemohol v Boha uveríť. Už do vesmíru Boh vložil mnoho dôkazov, ktoré svedčia o Jeho existencii. Čím hlbšie veda zasahuje do tajomstiev vesmíru a sveta, tým nerozumnejšou sa stáva domnienka, že všetko vzniklo náhodou. Nikto by sa predsa neopovážal tvrdiť, že raketoplán vzlietne do vesmíru, obletí Zem a potom bezpečne pristane v očakávanom momente, v určenej lokalite, a to všetko bez spolupráce konštruktérov, vedcov, technikov a matematikov. To isté platí aj o existencii západu slnka, ročných období, galaxií a ató-

mov, o gravitačnej sile, ale aj sile lásky. Nič z toho by neexistovalo bez stvoriteľského plánu Stvoriteľa Boha, ktorý za tým stojí.

Uveriť, že prekrásny, dokonalý a usporiadaný svet vznikol na základe „veľkého tresku“ si vyžaduje miliónkrát väčšiu vieru, než uveriť v Boha – Stvoriteľa, pretože nič nemôže existovať bez tvorcu.

Dokonca aj krajiny, ktoré oficiálne popierali existenciu Boha, sa do takej miery a s takou absolútnou dôverou spoliehali na spoluprácu so zákonmi, zákonitosťami a priestorom vo vesmíre, že boli ochotní vyslať svojich kozmonautov do otvoreného vesmíru. Len v spolupráci s týmito zákonmi mohli svojich kozmonautov bezpečne priviesť späť na zem.

Nie je teda divné, že tí istí ľudia, ktorí sa spoliehajú na prírodné zákony, odmietajú existenciu Zákonodarcu a zvrchovaného Projektanta?

Určite všetci vieme o devastujúcej a deštruktívnej sile atómovej bomby. Vedci vypočítali, že Slnko uvoľňuje každú sekundu takú energiu, ktorá sa rovná výbuchu 5 miliárd atómových bômb odrazu. V porovnaní s inými hviezdami uvoľňujúcimi energiu nie je naše slnko až také veľké. Pritom ani nevieme, aké množstvo hviezd je vo vesmíre. O miliárdach človek vie, ale to môže byť len škrupinkou obrovského neznáma, do ktorého naše poznanie ešte nepreniklo. Astronómovia tvrdia, že uvoľňujúca sa energia v niektorých galaxiách je miliardykrát väčšia, než energia nášho slnka. Ako by mohla takáto nepredstaviteľne obrovská energia existovať, keby nebolo Stvoriteľa, ktorého možnosti a moc sú neobmedzené?

V skutočnosti je to práve stvorenie, ktoré predstavuje Boha ako Boha stvorenia, Boha zákonov a Boha nekonečnej moci.

Biblia hovorí:

„Nebesia rozprávajú o sláve Božej a dielo Jeho rúk zvestuje obloha. Deň dňu oddáva zvesť, noc noci podáva poznanie. Niet reči, nieto slov, nepočuť ich hlas. Ich zvuk sa nesie po celej zemi a ich slová až na okraj sveta“ (Žalm 19, 1-5).
„Lebo čo je neviditeľné z Neho, Jeho večná moc a božskosť, to od stvorenia sveta rozjímaním môžem pozorovať z Jeho diel, takže nemajú ospravedlnenie...“ (Rímskym 1, 20).

A tak niet žiadnej výhovorky pre človeka, nech je kýmkoľvek a kdekoľvek, ktorý popiera existenciu Boha.

Pri zamýšľaní sa nad nesmiernymi priestormi vesmíru, poriadkom a enormnou silou, ktorú Boh stvoril, sa mnohí ľudia cítia bezvýznamní a zanedbateľní.

Izraelský kráľ Dávid reagoval podobne. O majestátnosti Boha prehlásil:

„Keď hľadím na Tvoje nebesá, na dielo Tvojich prstov, na mesiac a hviezdy, ktoré si upevnil, myslím si: Čo je človek, že naň pamätáš...?“ (Žalm 8, 4-5).

Dnes už máme o vesmíre obrovské poznatky. Je to vďaka obrovským ďalekohľadom, ktoré zväčšujú naše videnie vesmíru päťstotisíckrát i satelitom, ktoré posielajú na zem snímky zo svojho putovania vesmírom. Výsledkom je, že i my sa môžeme pýtať podobne ako kráľ Dávid: „Ako sa môže Boh, ktorý to všetko stvoril, zaujímať o maličkého človečika, akým som?“

Éra teleskopu je však aj érou mikroskopu. Dnes vieme, že existuje svet v miniatúrnom vydaní, ktorý môžeme poznávať iba prostredníctvom mikroskopu. A ten je tak isto neuveriteľný a úžasný ako nekonečný vesmír. Dokonca samé svetlo je príliš drsné na to, aby mohlo odkryť tajomstvá sub-

mikroskopickej dimenzie. Tam, kde končí schopnosť bežného mikroskopu, nastupuje elektrónový mikroskop. Ten akoby prebral štafetu a začal nám odkrývať pohľady na krásu, design, zákonitosti a silu, z ktorých sa skladá mikrosvet.

Ak máš niekedy pochybnosti, či sa Boh zaujíma o takého maličkého ako si ty, v porovnaní s vesmírom, vypočuj si slová atómového fyzika, ktorý hovorí o dôležitosti všetkého, čo je malé a mikroskopicky nepatrné. Tvrdí, že i zdanlivá maličernosť je pre zachovanie celého nášho sveta a života nesmierne dôležitá. Oddel' od seba neutróny a protóny atómu na vzdialenosť len o dve miliardy mikrometra (1 milimeter = 1000 mikrometrov) a namiesto zanedbateľnej zmeny v zoskupení pevnej hmoty sa svet rozplynie v kozmickej atómovej explózií. Áno, i to, čo sa zdá malicherné a najmenšie, je pre Boha stvorenia práve také dôležité ako to najväčšie.

Keď si položíme otázku: „Čo je človek, že na neho pamätáš...?“, uvedomme si, že hodnota človeka sa v žiadnom prípade neurčuje fyzickou veľkosťou. Naopak. Naša osobná hodnota je určená úplne inými faktormi. A Boh nám odkryl, prečo sme pre Neho cenní, vzácní a čo pre Neho znamená.

Napriek tomu, že vesmír a celé stvorenie hovorí o Bohu ako o Bohu stvorenia, zákonitosti a sily, On si zvolil na odhalenie svojej nekonečnej lásky a milosrdenstva iný spôsob. Je to Boh, ktorý sleduje svoj cieľ a chce nás priviesť k tomu, čo bude pre nás tým najvyšším dobrom. Ak Ho však máš nájsť, je nevyhnutné, aby tvoja duchovná orientácia, tvoj duchovný sprievodca bol absolútne spoľahlivý.

Na zamyslenie

1. Ak vyhodíš do vzduchu za hrst súčiastok, môžeš očakávať, že na zem spadnú švajčiarske hodinky?
2. Mohol celý vesmír vzniknúť len náhodou, bez Tvorcu?
3. V stvorení môžeš poznávať Boha Stvoriteľa, ktorý sa nám zjavuje ako Boh zákona a sily. Ale je samé stvorenie dostatočné, aby ňu priviedlo k pochopeniu Božej lásky a milosrdenstva?

---

*Po tmavej jaskyni môže chodiť ten,
kto do nej vstúpil s horiacou fackou.*

Platon

*Príroda je zahmlené svetlo
vychádzajúce z jaskyne.
Horiacou fackou je Božie slovo.*

A. H. Strong

Je tvoja duchovná orientácia spoľahlivá?

Nedávno písali v novinách o leteckom nešťastí, ktoré zaviniil falošný signál v nesprávne nastavenom radarovom systéme. Táto tragédia je však zanedbateľná v porovnaní s tým, čo sa stane, keď sa ľudia spoliehajú na „duchovný radarový systém“, ktorý ich privedie do duchovnej katastrofy.

Dnes je vo svete mnoho rozporuplných hlasov a falošných signálov. Každý z nich prehlasuje, že je spoľahlivým sprievodcom, ktorý nás privedie k Bohu. Ako rozoznať, ktorému z nich dôverovať? Ale pri hľadaní Boha si človek nemôže dovoliť urobiť chybu, a dať sa viesť nesprávnym hlasom, pretože následky budú večné.

Britský predseda vlády W. E. Gladstone raz napísal: „Biblia je kniha, ktorá je výnimočná svojím pôvodom. Od všetkých konkurentov ju oddeľuje nezmerateľná vzdialenosť.“

Americký prezident Abraham Lincoln povedal: „Verím, že Biblia je ten najlepší dar, ktorý Boh mohol dať človeku.“

Aj keď sa mnohí slávni ľudia v histórii ľudstva vyjadrili o jedinečnosti Biblie a bránili jej mimoriadnosť, je neotrasiteľná a nikto ju brániť nemusí.

Kráľ Dávid bol jedným z tých, ktorí si boli istí spoľahlivosťou svojho duchovného kompasu. Povedal: „*Tvoje slovo je sviecou mojej nohe a svetlom môjmu chodníku*“ (Žalm 119, 105).

Aj dnes sa ľudia presvedčajú, že môžu Bibliu plne dôverovať. Zistili, že ich môže spoľahlivo priviesť k Bohu. Napriek tým, ktorí sa ju pokúšali zničiť, Biblia je tu a privádza ľudí k Bohu na celom svete, tak ako v minulosti. V porovnaní so svetoznámymi spismi je Biblia skutočne jedinečná.

Človek hľadá dôkazy, že je autentická a nefalšovaná. Boh potvrdil jej vierohodnosť. Na stranách Biblie, i v záznamoch svetovej histórie možno nájsť množstvo faktov, ktoré potvrdzujú, že „celé Písmo (Biblia) je vdýchnuté Bohom“ (2. Timotejovi 3, 16).

Ak by Bibliu napísal len jeden pisateľ, jej obsah, ktorý sa rozvíja systematicky a postupne, by neprekvapil. Knihu kníh však napísali mnohí rôzni autori žijúci v rozmanitých kultúrach počas niekoľkých storočí. Napriek tomu obsahuje dôsledne usporiadané a jedinečné pravdy o Bohu. A to je viac než mimoriadne. Je to zázrak.

Naviac, archeológovia objavujú ďalšie a ďalšie dôkazy, ktoré potvrdzujú historickú presnosť Biblie.

Udalosti, ktoré boli v minulosti terčom výsmechu ako vymyslené rozprávky, sú dnes potvrdzované. Vedci odhaľujú skutočnosti, o ktorých sa doteraz vedelo len z Biblie*.

Biblia je skutočne Božou knihou, ktorá obsahuje Boží odkaz pre každého človeka.

Žiaľ, mnohí o nej pochybujú. Niektorí tvrdia, že ozajstný vedec nemôže byť veriaci. Avšak je mnoho vericích vedcov, ktorí toto tvrdenie odmietajú. Napriek tomu, že Biblia nie je

---

* Napríklad v roku 1868 nemecký cestovateľ Klein navštívil dávnu zem Moáb, dnešné Jordánsko. Objavil tam kamenný pamätník, na ktorom bolo 34 riadkov napísaných Měšom, kráľom Moábov. Tento zápis bol zaznamenaný na pamiatku jeho vzbury voči Izraelu. Sú tam i mená Omri a Achab. Boli to izraelskí králi, ktorí utláčali moábsky ľud. Nájdeme ich i v 2. knihe kráľov 1. kap. Mnohé podobné objavy len potvrdzujú historickú presnosť biblických záznamov.

vedeckou príručkou, nikdy nebola zdiskreditovaná vedeckými faktami. Práve naopak, svojim zámerom a cieľom Biblia zasahuje ďaleko za hranice vedy a svojim účelom spĺňa poslanie, pre ktoré bola napísaná.

Napríklad, veda nedokáže vysvetliť, prečo sme práve na planéte Zem. Tak isto nám nedokáže povedať, kam pôjdeme, keď náš život tu na zemi skončí. Veda nedokáže nič o zmysle ľudskej existencie, či o skutočnej hodnote človeka. Musí mlčať. Bez ohľadu na to, aký je človek múdry, každý potrebuje Božiu pomoc, aby poznal pravdu o Bohu. Francúzsky filozof a matematik Blaise Pascal povedal: „Najväčším výkonom ľudskeho rozumu je poznanie, že náš rozum má svoje hranice.“ Nikdy by sme nedospeli k spoľahlivým odpovediam na najdôležitejšie otázky života, keby sme nemali Bibliu – Božie slovo.

Sú dva konkrétne ukazovatele, že Biblia je naozaj Božou knihou.

Prvým z nich je neuveriteľná presnosť prorockých predpovedí. Druhým je silný pozitívny vplyv na životy tých, ktorí ju zobrali vážne.

Presnosť biblických prorociev

Väčšina z nás je zvedavá, čo bude v budúcnosti. A práve Biblia odкрýva niektoré z najdôležitejších udalostí, ktoré sa budú v budúcnosti diať. Mnohé z nich sú opísané úplne detailne. Možno namietneš: „To je trúfalé. Ako si tým môžeš byť taký istý?“

Predstav si, že ideš ako turista do krajiny, kde si nikdy predtým nebol. Mapa, ktorú máš v ruke, je jediným vodítkom, ktoré máš. Včera si sa presvedčil, že je spoľahlivá, pretože si podľa nej našiel rieku, most, aj dedinku, v ktorej si prespal. No dnes sa musíš rozhodnúť ako ďalej, a ktorým smerom sa vydáš. Pred sebou máš neznáme územie, no tvoja mapa ukazuje, že ak odbočíš doľava, pôjdeš cez nejaký les.

Potom prídeš na miesto, kde je veľké jazero. A práve sem by si sa chcel dostať. Čo urobíš? Myslím, že pôjdeš podľa mapy a odbočíš doľava. Samozrejme, že hlavný dôvod, prečo mape dôveruješ a orientuješ sa podľa jej inštrukcií je ten, že včera sa jej spoľahlivosť potvrdila. Máš správneho vodcu. A predtým, ako si prišiel do cieľa, mapa ti prezradila všetko čo si potreboval vedieť. A nemýlila sa.

Jeden z mimoriadnych dôkazov, že Biblia je skutočne Božie slovo, je jej jedinečná presnosť v predpovediach. Na jej stránkach sa môžeme dočítať o mnohých prorockých, ktoré sa v minulosti naplnili presne tak, ako boli predpovedané stáročia predtým.

Tieto prorocké sa týkajú udalostí v mimoriadne širokom časovom rozsahu existencie človeka na zemi a zahŕňajú celé ľudstvo. Obsahujú mnohé detailné predpovede o Izraeli ako národe, krajine i o Strednom východe. Oveľa dôležitejšie sú stovky biblických prorockých, ktoré sa týkajú príchodu Mesiáša. Pretože mnohé z nich sú dnes už históriou, môžeme s odstupom času vnímať, ako neuveriteľne presne sa plnili i v tých najnepravdepodobnejších detailoch, ktoré sa týkali Jeho narodenia, života i smrti.

Na základe takého dôveryhodného záznamu je logické (a správne) predpokladať, že aj budúcnosť sa bude odvíjať v súlade s biblickými predpoveďami. Každý rok máme pred očami stále nové dôkazy potvrdzujúce presnosť biblických prorockých. Čítanie Biblie je akoby čítaním zajtrajších novín.

Dr. Wilbur Smith bol celoživotným študentom Biblie. Často a s radosťou hovorieval práve o presnosti biblických prorockých. Poukazoval na priepastný rozdiel medzi rôznymi náboženskými učeniami a Bibliou - najmä pri pohľade na naplnené prorocké Starej zmluvy, ktoré hovoria o Mesiášovi. Povedal: „Islám nemá v Koráne žiadne prorocké týkajúce sa príchodu Mohameda, ktoré by boli vyhlásené stovky rokov pred jeho narodením. Žiadny zo zakla-

dateľov akéhokoľvek kultu nedokáže najst' staroveký text, ktorý by špecificky predpovedal jeho objavenie sa na svetovej scéne.“

Áno, sú takzvané „proroctvá“, teda predpovede, v ktorých však nie je ani zrnko prorockej hodnoty.

Na základe prieskumu verejnej mienky môžu agentúry „predpovedať“ víťaza volieb skôr, ako sa urny s hlasovacími lístkami zavrú.

No skúste sa spýtať ktoréhokoľvek reportéra, kto bude kandidovať o dvadsať alebo päťdesiat rokov. Opýtajte sa ho, kto vyhrá, kde sa narodí, aký bude jeho životný štýl a okolnosti jeho smrti. Požiadajte ho, aby vám dal spoľahlivú informáciu, čo sa bude diať na Strednom východe o 1000 rokov, a ktoré mestá budú za ten čas úplne zničené.

Iste so mnou súhlasíte, že čím je budúcnosť vzdialenejšia, tým sú predpovede neistejšie. Ak však Boh, ktorý vládne nad večnosťou a pozná všetko od počiatku až po koniec, odhalí reportérovi udalosti, ktoré sa v budúcnosti udejú, potom máme právo očakávať, že všetko, čo predpovie, sa presne splní. Príklad volieb o niekoľko desaťročí sa nedá ani porovnať s predpoveďami o budúcich udalostiach, o ktorých hovorí Biblia. Biblické predpovede odhaľujú oveľa zložitejšie detaily a týkajú sa omnoho dlhšieho časového obdobia než je zopár desiatok rokov.

Napríklad história dávneho mesta Týru je príkladom neveriteľného naplnenia toho, čo Boh dávno predpovedal ústami svojho proroka. Ak máš záujem, prečítaj si proroctvá v knihe proroka Ezechiela v 26. kapitole, 3.-21. verš. V encyklopédii Britanica nájdeš historické záznamy o tejto udalosti. V Biblii je to proroctvo, v encyklopédii história.

Proroctvo: Dávno predtým, než sa udalosti stali, Boh predpovedal búrlivú budúcnosť mesta Týrus. Povedal:

„Hľa, ...privediem na teba mnohé národy, ...a zničia hradby Týru a zrúcajú jeho veže.“ A taktiež bolo predpovedané, že

strana, na ktorej bolo toto mesto slávy vybudované, zmení sa na holú skalú „...*tvoje kamene, tvoje drevo i tvoj prach pohádzu do vody.*“ Ale neuveriteľnými detailami týchto proroctiev sa to neskončilo. Boh povedal „...*budeš miestom na sušenie sietí*“ (Ezechiel 26, 3-4; 12-14).

História: V historických záznamoch sa dočítaš, že keď kráľ Nabuchodonozor dobyl dávne mesto Týr, skutočne zbúral jeho múry a veže. Neskôr ho služobníci Alexandra Veľkého doslova vymietli, a nechali ho ako *holú skalú*. Nakoniec, keď nahádzali kopy trosiek a skál dávneho Týru do mora, aby si z nich urobili chodník k ostrovu, vyplnilo sa presne to, čo bolo predpovedané: kamene, drevo a prach boli hodené *do vody*. Áno! Do dneška sú ruiny dávneho Týru pochované vo vodách mora. Boh povedal, že sa to stane, a stalo sa.

Chcem podotknúť, že i dnes je na Strednom východe mesto Týrus, ale nie je totožné s tým, ktoré bolo zničené v roku 1291.

Keby si mal možnosť navštíviť prostredie dávneho Týru, bol by si svedkom ešte neuveriteľnejších naplnení proroctiev, ktoré sa ho týkajú. Uvidel by si tam niekoľko malých rybárskych domčekov zoskupených ako malú dedinu. Na mori, v blízkosti dediny by si uvidel rybárske loďky a na holých skalách rybárske siete sušiace sa na slnku. Ako by mohla ľudská múdrosť predpovedať takúto úbohú budúcnosť takému prosperujúcemu obchodnému mestu akým bol dávny Týrus?

Peter Stoner porovnal sedem biblických proroctiev o dávnom Týre s historickými podkladmi. Po vykalkulovaní matematickej pravdepodobnosti naplnenia Ezechielových proroctiev, povedal: „Ak by sa Ezechiel pozrel na Týrus v dobe, v ktorej žil a bol by predpovedal týchto sedem proroctiev na základe ľudskej múdrosti, znamenalo by to, že tieto odhady by mali pravdepodobnosť 1:75 000 000.

Skutočnosť je taká, že všetky sa naplnili do najmenšieho detailu.“

A teraz sa pozrime na jedno z proroctiev, ktoré sa týkajú narodenia sa dieťaťa.

Matúš (autor evanjelia v Novej zmluve), vyberač daní na dôchodku, zaznamenal štyri z mnohých mimoriadnych proroctiev, ktoré sa naplnili v súvislosti s narodením Ježiša. V jednom z nich sa Matúš odvoláva na proroka Micheáša, ktorý hlásal súd nad falošnými a nevernými vládcami svojej doby. Micheášovo srdce bolo zlomené, pretože žil v dobe, keď jeho národ (Izrael) nemal dobré a spravodlivé vodcovstvo. Predsa však ako prorok uvidel svetlejšiu budúcnosť, keď mu Boh ukázal, že v jeho národe sa narodí neobyčajný vládca, zvláštny panovník. Cez proroka Micheáša Boh predpovedal dokonca aj presné miesto, kde sa narodí.

*„Ale ty, Betlehem, Efrata, hoci si najmenší medzi Judskými
čeladami, z teba mi vyjde ten, ktorý bude **Vládcom** v Izraeli.
Jeho pôvod je v praveku, v časoch večnosti“ (Micheáš 5, 1).*

A presne tak, ako Micheáš prorokoval, Ježiš sa nenarodil v dome Jozefa alebo Márie v Nazarete, ale v Betleheme. Proroctvo obsahuje aj tú skutočnosť, že Betlehem, v ktorom sa Ježiš narodil, patrí do oblasti, ktorá sa volá Efrata, na rozdiel od druhého Betlehema, ktorý sa nachádza na inom území Izraela. Nebyť nariadenia, ktoré vydal rímsky panovník v čase Máriinho tehotenstva, k naplneniu proroctva by ani nebolo došlo. Nariadenie sa týkalo prieskumu a sčítania obyvateľstva. Každému občanovi bola uložená neplánovaná povinnosť dostaviť na miesto svojho pôvodu. Preto sa rodičia ešte nenarodeného Ježiša poslušne vydali na dlhú cestu z Nazareta do Betlehema. Celkom iste by nikto nehľadal panovníka v maličkom meste, ktoré bolo jedno z mnohých judských miest. Pravdepodobnosť, že sa

Ježiš narodí práve v Efratskom Betleheme, boli neuveriteľne mizivé. Napriek tomu sa to stalo presne tak, ako Micheáš predpovedal. A to je len jedno z doslova stoviek užasných prorociev o živote Ježiša Krista v Biblii.

Boh prehlasuje:

„Ja od počiatku zvestujem budúcnosť a od pradávna to, čo sa ešte nestalo. Ja vravím: Môj zámer sa splní, a uskutočním všetko, čo chcem“ (Izaiáš 46, 10).

*„Predošlé veci som dávno zvestoval, ja som to ohlasoval...“
„...Dávno som ti to predpovedal, ohlásil som ti to skôr, ako sa splnilo, aby si nepovedal: Moja modla to spravila, moja rezba a zliatina to rozkázala“ (Izaiáš 48, 3; 5).*

História dokázala, že tieto prorockvá dané Bohom a zaznamenané v Biblii, majú 100 %-ný stupeň presnosti.

Mocný účinok a vplyv Biblie

Druhý veľký a mocný dôkaz toho, že Biblia je Božím slovom, je jej obrovský vplyv. Posolstvo Biblie prinieslo ľudstvu dôstojnosť v spoločenskej, kultúrnej i individuálnej oblasti. Tam, kde sa začalo vyučovať z Biblie a ľudia uverili jej posolstvu, došlo k obrovským zmenám.

Keď mala po prvý raz vyjsť kniha Hľadanie Boha, navštívil ma priateľ. Spolu sme kontrolovali celý rukopis. Keď sme čítali siedmu kapitolu, museli sme sa dvakrát modliť, pretože sme nemohli pokračovať bez toho, aby sme nevzdali Bohu chválu za Jeho lásku. Spoločne sme ďakovali za Jeho trpezlivosť, Jeho milosť a každý prejav Jeho lásky v našich životoch. Vnímali sme živú prítomnosť Boha vo svojich životoch a boli sme naplnení veľkou radosťou.

Ten deň bol zvlášť významný pre môjho priateľa. Presne pred rokom sedel sám v luxusnom apartmáne.

Ale nádhera, ktorá ho obklopovala, mu neposkytovala radosť. Bol zúfalý. Už nechcel ďalej žiť. V hľadaní osobného šťastia a ukojenia svojich túžob si dožičil všetko. Mal všetko po čom len človek mohol siahnúť. Závislosť od kokainu ho stála celý majetok. Upokojujúce prášky, dráždivé drogy, brandy a whisky, to všetko bolo súčasťou jeho vláčenia sa po svete. Boli to roky, keď chodil z jednej párty na druhú. Pohyboval sa len medzi najbohatšími z najbohatších. Precestoval celý svet a spoznal všetko, čo len chcel. Prišiel však deň, keď zostal úplne sám.

Vo svojej osamelosti prežíval úzkosť, ktorá bola tým hlbšia, čím viac si uvedomoval vážnu svetovú situáciu, o ktorej mal dobrý prehľad. Zdalo sa mu, že niet spôsobu, ako sa dostať z hrozného kolotoča života.

Keď si uvedomil v akom je stave, a aká bezútešná je svetová situácia, rozhodol sa nabiť svoj dvojhlavňový revolver a priložiť si ho k spánku. Natiahol kohútik zbrane. „Už len 2,5 cm ma delí od zabudnutia,“ pomyslel si. „Moja bolesť a trápenie budú navždy preč.“ V zlomku sekundy sa však nepochopiteľným spôsobom zmenil televízny kanál na prijímači, ktorý mal zapnutý. Po chvíli si uvedomil, že sa započúval do posolstva Biblie, ktoré hovorí o budúcnosti a možnej nádeji. V tichu noci si uvedomil svoju opustenosť, padol na zem pred živým Bohom, aby Ho prosil o odpustenie hriechov a o milosť.

Božia moc radikálne zmenila život môjho priateľa. Človek, ktorý bol predtým mnou, sa už len veľmi málo ponášal na toho, ktorého som pred chvíľou opísal. Jeho rodičia sa za neho modlili ešte pred jeho narodením. Potom ako mladý muž síce študoval Bibliu, ale odmietol prijať jej posolstvo. Uprostred života v blahobyte a plného rôznych výsad sa postavil proti Bohu a žil bez akýchkoľvek morálnych zásad.

Sedemnášť rokov pred tou pamätnou nocou, v ktorej našiel živého Boha, si kúpil krásnu, v koži viazanú knihu. Boli v nej len prázdne strany. Chcel si zaznamenať každú

významnú životnú udalosť. No za tých sedemnást rokov extravagantného a premrhaného života sa neudialo nič, čo by bolo hodné toho, aby si zapísal na čisté stránky tej krásnej knihy.

Kým žil obrátený chrbtom k živému Bohu, bol neustále na ceste pseudoduchovného putovania za šťastím. Najskôr musel mať svoj každodenný horoskop. Potom ho posadla rocková hudba a rockové koncerty. Čoskoro sa zaplietol do okultných praktík. Neskôr ho fascinovala joga a priviedla ho k vážneho študovaniu filozofie hinduizmu, a napokon k hlbokému zaangažovaniu sa do východného mysticizmu. Nič z toho, čím prešiel a čo zažil, nebolo hodné toho, aby vzal do ruky pero a napísal o tom čo i len maličký záznam do krásnej kožou zviazanej knihy. Jej stránky ostali prázdne, poznačené bolesťou z prázdnoty života. A to až do tej pamätnej noci, keď sa stretol so živým Bohom.

V tú noc môj priateľ urobil prvý záznam. Mal som veľkú radosť, keď som po čase mohol tú knihu otvoriť aj ja a prečítať si prvý zápis. Je to posvätná duchovná výpoveď núdneho človeka, ktorý prijal ponúkanú záchranu z rúk milujúceho Boha. Je to skutočne nádherné. Boh vo svojej veľkej milosti zlomil duchovnú slepotu a vyslobodil ďalšieho človeka zo zúfalstva a smrti. A to prostredníctvom svetla Jeho nemeniteľnej pravdy a úžasnej osobnej lásky.

Práve kvôli duchovnému chaosu, v ktorom ľudia žijú a kvôli hlbkej slepote, akú prežíval aj môj priateľ, sa Boh zjavuje človeku v knihe, ktorú poznáme pod názvom Biblia.

Ak sa obrátiš k Biblii, jedinému spoľahlivému duchovnému vodítku tvojho života chrbtom, uväzniš sa v klame s veľmi vážnymi následkami. Ale ak v hľadaní Boha zaujmeš voči Biblii postoj otvorenej mysle, ktorá sa chce učiť a skutočne Boha spoznať, nájdeš v nej duchovné svetlo a duchovnú orientáciu, ktorú nadovšetko potrebuješ.

Len cez Božie slovo – Bibliu môžeme pochopiť Boha a Jeho zámery. Táto večná kniha nám predstavuje pravdu

takú, aká je. Biblia je skutočným Božím slovom a svetlom, bez ktorého človek zostáva v nepreniknuteľnej temnote ľudskej slepoty.

Pane, Tvoje Slovo zostáva naveky,
a vedie naše kroky.
Ten, kto pravde Tvojho Slova verí,
tomu radosť a svetlo svieti.

Na zamyslenie

1. Existujú nejaké ďalšie rukopisy alebo „posvätné spisy“, ktoré sa dajú porovnať s Bibliou, čo sa týka presnosti predpovedaných budúcich udalostí?
2. Poznáš osobne ľudí, ktorých životy sa zmenili, keď prijali posolstvo Biblie?
3. Už si niekedy v živote podceňil pravdivosť učenia Biblie bez toho, aby si ju prečítal s otvorenou myslou?

---

*Keby sme boli v jedinom okamihu konfrontovaní
všetkými otázkami a všetkými problematikami
vesmíru a Zeme, bolo by to nič v porovnaní s tým,
aká vážna je existencia Boha, Jeho vlastnosti
a to, čo máme my, morálne bytosti
urobiť vo vzťahu k Nemu.*

A. W. Tozer

Aký je Boh?

V niektorých chvíľach života sa ľudia pýtajú: „Aký je Boh?“ Aj keď Boh na túto otázku odpoveď dal, väčšina ľudí sa spolieha skôr na svoje predstavy a fantáziu, a nečítajú v Biblii, čo Boh hovorí sám o sebe.

Takto ľudia otočili jeden z najznámejších výrokov Biblie o 180 stupňov. Boh povedal: „*Učínme človeka na svoj obraz...*“ (1. Mojžišova 1, 26). Ľudia hovoria: „*Vytvoríme Boha na svoj obraz.*“ A tak sa stáva, že človek premieňa *slávu neporušiteľného Boha za podobnosť obrazu porušiteľného človeka...* (Rímskym 1, 23). Každý „boh“, ktorý bol vymyslený človekom, je úplne bezmocný a často groteskne smiešny.

Napriek tomu, že je človek múdry, živého Boha nemôže objaviť. „*...svet skrze svoju múdrosť nepoznal Boha...*“ (1. Korinským 1, 21). Keby bolo možné poznať Boha na základe ľudskej múdrosti a šikovnosti, bol by príliš malý. A nielen to. Keby na objavenie Boha bola potrebná ľudská múdrosť a šikovnosť, ľudia, ktorí toto obdarovanie nemajú, by boli vo veľkej nevýhode. Boli by teda uprednostnení tí, ktorí na to „majú“. A tu nejde o schopnosti a vedomosti telesné. Je potrebná duchovná múdrosť.

A tá je dostupná každému. Jednoduchej vidieckej africkej žene, ako aj profesorovi na prestížnej univerzite. Pretože duchovná múdrosť sa nedá nadobudnúť akademickým pro-

cesom či vysokoškolským vzdelaním. Môžu ju získať tí, ktorí sú dostatočne pokorní nato, aby si priznali hlbokú potrebu Božej pomoci pri hľadaní Toho, ktorý ich stvoril.

„Ak sa niekomu z vás nedostáva múdrosť, nech si ju prosí od Boha, ktorý prosto a ochotne dáva všetkým...“ (Jakub 1, 5). Tento druh múdrosti nie je svetský ale nebeský. Je to múdrosť, ktorú „nezná nikto z kniežat tohto veku“ (napríklad vládcovia, ktorí riadia krajiny podľa svojej vôle a predstáv) „My sme však neprijali ducha sveta, ale Ducha, ktorý je z Boha, aby sme vedeli, čo sme z milosti Božej dostali“ (1. Korinským 2, 8; 12).

Biblia nie je len nejakou náboženskou tézou. Je v prvom rade dokladom o tom, ako sa Boh ukázal človeku. Len Boh ti môže dať múdrosť potrebnú na to, aby si spoznal kto je, a čo chce urobiť aj v tvojom živote.

Ak Ho budeš o to úprimne prosiť, prostredníctvom svojho Slova sa ti dá spoznať.

Na našich cestách po svete sme sa často stretli s hlbokým duchovným záujmom a porozumením, a to aj u ľudí, ktorých by mnohí z nás považovali za primitívnych domorodcov, a od ktorých by sme si nič nesľubovali. Napríklad, raz sme stretli skupinku mladých afrických chlapcov v Keni. Nič z nášho života a života našej spoločnosti ich tak nezaujímalo ako to, keď sme im rozprávali o Bohu, o tom, čo pre nás vykonal a o osobnom vzťahu s Ním.

Rovníkové slnko sa rýchlo schovalo za horizont. Bol koniec dlhého a náročného dňa. Sedel som na balvane vedľa prašnej poľnej cesty, aby som si na chvíľu odpočinul, keď som začul zvuky pohybu v blízkom buši. Otočil som sa. Svit mesiaca, ktorý bol práve v splne, sa odrážal z veľkých čiernych očí afrického chlapca. O malú chvíľku tento desaťročný chlapec už čupel vedľa mňa na balvane. Rýchlo sme sa spriatelili. Ďalší chlapci počuli naše hlasy a pridali sa.

Zrazu ich bolo pri mne niekoľko. Pozorne počúvali moje rozprávanie o Biblii. Priznám sa, že ich znalosti ma veľmi prekvapili. „Prečo nedovolil Boh Mojžišovi, aby uvidel Jeho tvár?“, opýtal sa ma môj malý kamarát.

Fascinovaný touto otázkou som sa malého Joela opýtal, či si spomína na Mojžišovu modlitbu predtým, ako mu Boh povedal: „...uvidíš môj chrbát, ale moju tvár nie...“ (2. Mojžišova 33, 23).

Nepamätal si. „Tak mi dovoľ, aby som ti to pripomenul,“ pokračoval som. Mojžiš sa modlil: „*Ukáž mi prosím svoju slávu*“ (2. Mojžišova 33, 18). Inými slovami, Mojžiš žiadal Boha, aby sa mu ukázal taký, aký v skutočnosti je. Ale Boh vedel, že táto požiadavka je problém, pretože Božia sláva je omnoho vyššia, než bol Mojžiš schopný pochopiť a vnímať. Žiariaca Božia sláva, svätosť a svetlo sú také dokonalé, že Boh musel vydať vážne upozornenie: „*Žiadny človek ma nemôže vidieť, a pritom ostať nažive*“ (2. Mojžišova 33, 20).

Mojžiš nevedel, s akými následkami by musel počítať, keby on, človek, ľudský tvor, hľadel na odhalenú slávu večného Boha. Boh túži dať sa človeku poznať a zjaviť sa mu, ale aj u Mojžiša mohol ísť len tak ďaleko, koľko bol Boží prorok schopný zniesť. Ak by sa bol odkryl viac, Jeho sláva a jas by Mojžiša strávili. Plnosť svojej slávy mu neodhalil ani vtedy, keď ho chránil v *pukline skaly* (2. Mojžišova 33, 22).

Moji mladí priatelia žijúci v rovníkovom pásme dobre vedeli, že nemôžu hľadiť do žiarivého svetla poludňajšieho slnka bez toho, aby si vážne nepoškodili zrak. Vedeli aj to, že v noci nočné motýle vždy lietajú za svetlom. Spýtal som sa, čo sa stane, keď priletia tesne k zdroju svetla. Ich jednohlasná odpoveď znela: „Zahynú.“ Boli si vedomí nebezpečenstva z nadmerného vystavenia sa intenzívnemu svetlu.

Pokúsil som sa o ďalší príklad, ktorý by im pomohol pochopiť odpoveď na položenú otázku. Všetci moji noví mladí priatelia poznali plienky, v ktorých sú zabalení ich maličkí bračkovia a sestričky. Tie ich chránia a sú pre-

javom matkinej nežnej starostlivosti a lásky. Potom som im porozprával o plienke (Jób 38, 9), do ktorej Boh zabalil zem.

Vedci jej hovoria ozónová vrstva. Táto jemná vrstva allotropického kyslíka pohlcuje a filtruje škodlivé ultrafialové slnečné lúče. Samozrejme, bez slnka by nebol na planéte Zem žiadny život, ale nežná Božia starostlivosť nás chráni od nadmernej dávky slnečnej energie a od jej rakovinotvornej zložky.

Mojich malých priateľov to veľmi zaujalo. Jednoduchým spôsobom som sa im snažil vysvetliť, že plienka - ozón nás chráni od hrozných spálenín. Nevieť, či pochopili všetko, čo som im hovoril, ale na Božiu lásku a slávu reagovali ich srdiečka vďačne a s radosťou. Nakoniec sme sa spolu aj modlili. Evidentne pochopili, že každý jeden z nich je obkolesený takou istou ochranou, akú Boh zabezpečil Mojžišovi, ktorý hľadal Jeho tvár a túžil poznať Jeho slávu.

Aby nám Boh pomohol pochopiť aký je, povedal nám aj svoje mená.

Mená ľudí, duchovných bytostí a Boha na stránkach Biblie sú veľmi dôležité. V biblických časoch sa považovali za určité odhalenie dotyčnej osoby, jej poslania alebo charakteru. Každé meno, ktorým sa Boh predstavil, má mimoriadny význam a odzrkadľuje jedinečné aspekty Jeho osoby.

V Starej zmluve sa stretávame najmä s tromi: Jahve, Elohim a Adonai. Každé z nich má osobitný význam. Elohim je v Biblii použité ako prvé a vyskytuje sa v nej viac ako 2000 krát. Meno Jahve je medzi nimi kľúčové. Elohim má určitú výnimočnosť, ktorá nám nesmie uniknúť.

V našej reči na označenie jednej veci (osoby, atď.) používame jednotné číslo. Keď hovoríme o viac ako jednej veci, používame množné číslo. Hebrejčina je však ešte presnejšia. Okrem jednotného a množného čísla má aj „duálnosť“ (dvojitosť), a tá slúži výlučne na dve veci alebo skutočnosti. Množné číslo používa len keď ide o tri alebo viac vecí.

A tento rozdiel medzi duálnosťou a množným číslom je veľmi dôležitý, keď uvažujeme nad prvým menom, ktorým sa Boh v Biblii predstavuje. Meno Elohim sa uvádza výlučne v množnom čísle.

Ďalej si všimnime jasné prehlásenie o Bohu: „**Hospodin, náš Boh, je jediný Hospodin**“ (5. Mojžišova 6, 4). V prvom verši Biblie sa v mene Elohim, ktorý je Božím zjavením seba samého, stretávame s pojmom, ktorý obsahuje podstatu Jeho večnej trojjedinosti. Traja v jednom a jeden v troch. „*Na počiatku stvoril Boh nebo a zem*“ (1. Mojžišova 1, 1). Táto trojjedinosť je v Biblii potvrdená mnohonásobne.

Pri ďalšom čítaní sa dostaneme k stvoreniu človeka. Tu je Božia trojjedinosť potvrdená úplne jednoznačne. Boh povedal: „**Učíňme človeka na svoj obraz, podľa našej podoby**“ (1. Mojžišova 1, 26). Nikto nemôže prehládnuť slovo „učíňme“, ktoré je v množnom čísle. V nasledujúcej vete čítame: „...ako muža a ženu **ich stvoril**“ (1. Mojžišova 1, 27). Vidíme, že sloveso „stvoril“ je v jednotnom čísle a vzťahuje sa na toho, kto stvoriteľský akt vykonal. Nečítame, že ich stvorili, pretože Boh je jeden jediný, aj keď je vo svojej podstate trojjediný.

Boh je teda nezvratne ďaleko nad schopnosťami a možnosťami ľudskej múdrosti. Preto nám vyšiel v ústrety tým, že nám dal „*Ducha, ktorý je z Boha, aby sme vedeli, čoho sa nám z milosti Božej dostalo*“ (1. Korinským 2, 12). Postupne sa dostávame k ďalším zjaveniam tajupnej, slávnej a večnej osobnosti Boha. Poznanie Boha ako trojjediného večného, nám neskôr pomôže prijať a vidieť šírku, hĺbku a výšku Božej lásky pre každého osobne.

Aby nám Boh pomohol pochopiť viac z veľkosti Jeho lásky, prostredníctvom Biblie nám postupne odhaľuje svoju tajupnú osobnosť. Na jej stránkach sa stretávame s Bohom Otcom, Bohom Synom a Bohom Duchom Svätým. A predsa je to **jediný** večný Boh. Naša myseľ je schopná pochopiť len okraj tejto hlbkej idey. Pretože človek nemôže do-

siahnuť a objaviť pravého živého Boha vlastným úsilím a múdrosťou, vzal iniciatívu do vlastných rúk a zjavuje sa človeku z lásky.

Celá Božia sláva a svätosť ostala Mojžišovi skrytá. Ale Elohim sa zjavil človeku v osobe Boha Syna. Bol to jediný spôsob, ktorý človek zniesol.

V Novej zmluve čítame:

„Lebo Boh, ktorý povedal: Nech z temnosti zažiarí svetlo! - zažiaril v našich srdciach, aby svietila známosť slávy Božej v tvári Kristovej“ (2. Korintským 4, 6).

Potom, čo Ján hľadel do tváre Ježiša Krista, prehlásil: *„...hľadeli sme na Jeho slávu ako na slávu jednorodného od Otca...“ (Ján 1, 14).*

Neskôr Ján opísal svoje osobné stretnutie so živým Bohom tak, že v Ježišovi spoznal večného Elohima, ktorý navždy zmenil jeho život. Vyznával, že to bolo v skutočnosti stretnutie s Bohom večnosti, Bohom stvorenia, Bohom Mojžiša.

Ján ho zaznamenal ako udalosť, ktorú bolo možné vnímať sluchom, zrakom ale i hmatom.

„Čo od počiatku bolo, čo sme počuli (stretnutie potvrdené sluchom), čo na vlastné oči videli, na to sme hľadeli (stretnutie potvrdené zrakom), a čoho sa nám ruky dotýkali (stretnutie potvrdené hmatom)...“ (1. Jána 1, 1).

Jánov záznam nie je nejaká neosobná teológia. Je to jeho osobné svedectvo o živom stretnutí so živým Bohom.

Možno sa spýtaš: „Ako to všetko môže dnes pomôcť mne?“ Odpovedá na to sám Ján: *„To vám píšeme, aby naša radosť bola úplná“ (1. Jána 1, 4).* To napísal Ján svojim priateľom. A táto kniha v твоjich rukách je dôkazom toho, že niekto, kto ťa má rád, veľmi túži, aby si aj ty mohol mať plnosť radosti, ktorá vyviera zo stretnutia so živým Bohom.

Ján to vysvetľuje:

„Čo sme teda videli a počuli, zvestujeme aj vám, aby ste aj vy mali spoločenstvo s nami. Naše spoločenstvo aby bolo s Otcom a s Jeho Synom Ježišom Kristom. Toto vám píšeme, aby naša radosť bola úplná“ (1. Jána 1, 3-4).

Tak ako svetlo v tmavej noci ukazuje smer tým, ktorí putujú, tak svetlo Božej slávy vedie človeka k Bohu. Ak túžiš poznať Boha, môžeš sa modliť tak, ako pred mnohými rokmi Mojžiš: „Ukáž mi svoju slávu.“

Na zamyslenie

1. Potvrdil si svoju túžbu nájsť Boha tým, že si prečítal Bibliu bez predsudkov?
2. Chcel by si Boha poprosiť, aby sa ti pri čítaní Biblie dal poznať? Navrhovaná modlitba: „Ó, Bože, ak si Ty Boh, ktorý stvoril vesmír, a ktorý ma miluje, prosím Ťa, daj sa mi poznať. Ukáž mi, či je Ježiš Kristus Tvoj Syn, ten zaslúbený Vykupiteľ.“
3. Uvedomuješ si, že Boha môžeš uctievať v pravde len vtedy, keď uznáš, že je:
  - väčší než tvoja schopnosť nájsť Ho vlastným bádáním,
  - väčší než tvoja schopnosť pochopiť Jeho podstatu?

---

*Myslím, že trochu rozumiem ľudskej prirodzenosti.
Všetci hrdinovia minulosti boli len ľuďmi.
I ja som len človek.
No nikto nie je ako On - Ježiš Kristus.
Bol viac než len človek.*

Napoleon

Čo ľudí skutočne rozdeľuje?

O dnešnom svete sa hovorí ako o globálnej dedine. Pretože je však zaľudnená obyvateľmi, ktorí sú voči sebe nepriateľskí, je táto „dedina“ čoraz nebezpečnejším a neprajnejším miestom na život.

Na prvý pohľad problémy, ktoré ľudstvo rozdeľujú, vyplývajú z rôznych náhľadov na politiku, ekonomiku, spoločnosť i priemysel. Aj keď tieto problémy spôsobujú vzrastajúce a depresívne trieštenie, existuje oveľa hlbší a ťažko rozoznatelný dôvod, pre ktorý sa ľudia vzájomne odcudzili.

Najprv sa krátko pozrime na evidentné príčiny rozdelenia ľudí, a potom sa zameriame na hlavnú príčinu.

Zjavné rozdelenie

Politika: Politici sa navzájom obviňujú. Žijú v strachu a nedôvere. Keď čelia nezmieriteľnému postoju, utiekajú sa k armáde, aby prevahou a silou zbrani „zaručili“ národnú bezpečnosť a nádej do budúcnosti.

Naopak, obyvatelia volajú po mieri, zmierení a jadrovom odzbrojení. Iróniou je, že účastníci takýchto demonštrácií svojím správaním a postojom vyvolávajú také isté vášne ako tie, ktoré rozpútávajú vojnové konflikty.

Ekonomika: Prírodné katastrofy ako sú suchá, hladomory, povodne a zemetrasenia, sú rastúcim problémom. Najmä

v krajinách tretieho sveta. Tieto katastrofy len stupňujú bolesť, ktorá je spôsobená veľkým ekonomickým kontrastom medzi bohatými a chudobnými národmi. Aj napriek dobrej vôli a obetavosti mnohých ľudí, ktorí pomáhajú ako sa dá, prichádzame k záveru, že bohatí sú stále bohatší a chudobní čím ďalej, tým chudobnejší.

Spoločnosť: Nie je žiadnym tajomstvom, že rozpad manželstiev a rodinného života dosahuje gigantické rozmery. So slzami v očiach mi Letsoale povedal: „Môj dom sa zrútil.“ Myslel som, že má na mysli svoju murovanú africkú chatrč. Neskôr som však pochopil, že to bol spôsob, ktorým vyjadril svoju bolesť nad tým, že ho opustila manželka. Dnes je už veľa, veľmi veľa „zrútených domov“ ako následok sebeckta, životnej orientácie a životného štýlu, ktorý ničí harmonické vzťahy čistej lásky. Avšak Božia láska je dostupná každej dvojici, ktorá si praje sceliť a utvrdiť svoj vzťah v trvalom zväzku manželstva.

Priemysel: Sme zvyknutí, že na pracovisku počúvame o nespokojnosti a napätí. Začiatkom roka 1985 sa v Anglicku uzavrel najintenzívnejší priemyselný spor dvadsiateho storočia. Aj keď útoky, štrajky a výtržnosti skončili, otvorená rana mrzutosti, horkosti a hnevu sa odrážala v prejavoch a počínaní celého robotníckeho manažmentu a priemyselnej komunity. Inak to však skončilo počas podobných priemyselných nepokojov v uhoľných baniach vo Walese v roku 1904. Vtedy sa napätie medzi robotníkmi a vedením natrvalo vyriešilo spôsobom, o ktorom mi hovoril John Parry.

Keď som sa s ním spoznal, mal už 91 rokov. Celý život bol baníkom. Bol už úplne slepý a trpel chronickým ochorením pľúc, ktorému sa často hovorí „choroba baníkov“. Vždy, keď to bolo možné, sme ho spolu s manželkou navštívili v jeho skromnej baníckej chatke v severnom Walese. S radostným úsmevom nám John rozprával, čo sa v rokoch 1904 a 1905 vo Walese udialo. V tom čase

sa totiž baníci aj ich zamestnávateľa stretli so živým Bohom. Výsledkom bola skutočná vzájomná dôvera, hlboký rešpekt a láska jedných voči druhým. Bol to čas veľkého duchovného prebudenia.

O týchto udalostiach nám John rozprával s obrovskou radosťou a nadšením. Spomínal, ako sa prevádzka pohostinstiev skončila, pretože smäd a túžba po alkohole sa náhle vytratili. Vybavil si, ako fárar so svojimi spolupracovníkmi dole do šachty, a pritom spievali spoločné chvály Bohu. S úsmevom dodal: „Ľudia ešte stále za mnou chodia a pýtajú sa na miesto, kde sa odohralo to zvláštne duchovné oživenie.“ Pobúchal sa po hrudníku a prstami ukázal na svoje srdce. „Hovorievam, že to miesto je tu. V mojom srdci.“

Skutočné rozdelenie

Bez ohľadu na to, ako veľmi sú ľudia rozdelení, je jedno rozdelenie, ktoré je oveľa hlbšie, ďalekosiahlejšie a znepokojujúcejšie. Je to hrozba, ktorá môže zničiť pokoj mnohých krajín. Ľudia sú totiž vzájomne rozdelení a oddelení protikladným a zmäteným chápaním Boha.

V odhaľovaní pravdy o sebe samom Boh nikdy neurobil kompromis. Boh je Bohom pravdy. Predtým, ako sa Ježiš Kristus narodil, Boh sľúbil, že ľuďom pošle veľké svetlo, aby im pomohlo spoznať Boha takého, aký skutočne je. Povedal: „*Ľud, ktorý chodí vo tme, uzrie veľké svetlo...*“ (Izaiáš 9, 1). Uviedol aj konkrétny spôsob, ako sa to stane: „*Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný*“ (Izaiáš 9, 5).

Na tom by nebolo nič zvláštne a dôležité, keby bol Boh prehlásil, že sa narodí dieťa. Veď deti sa rodia stále. Nebolo by to ani zaujímavé, ani hodné povšimnutia, ak by táto predpoveď nebola spojená so zaslúbením, že v Ňom nám bude daný Syn. A tak to, čo bolo raz pradávny biblický proctvom, sa o niekoľko storočí neskôr aj naplnilo. My, ľudia

žijúci na druhej strane letopočtu to vidíme a vnímame ako neotrasiteľné potvrdenia, že čo Boh predpovie, to sa stane. Na zemi sa malo narodiť dieťa, ktoré malo byť Synom z neba. Prišiel bránou ľudského pôrodu, ľuďom tápajúcim v temnote bol darovaný Boží Syn ako svetlo sveta. A On, to svetlo svieti až do dnešného dňa a rozptyľuje hustú temnotu a pochybnosti, ktoré zahalujú Boha.

To, aby narodenie jedinečného Božieho dieťaťa bolo odlišené od ostatných, Boh zaslúbil, že Jeho narodenie bude potvrdené zázračným „znamením“: „*Ajhľa, panna počne a porodí syna a dá mu meno Immanuel*“ (Izaiáš 7, 14).

V preklade meno Immanuel znamená „Boh je s nami“. V Jeho mene je vyjadrená skutočnosť Božej prítomnosti, ktorá jasne odlišuje pravú vieru od všetkých ostatných náboženstiev. Zatiaľ čo sa falošné náboženstvá pokúšajú ukázať človeku ako sa má dostať k Bohu vlastným úsilím, Biblia ukazuje, že Boh sám zostúpil k človeku a stojí pri ňom.

Keď panna, o ktorej Izaiáš prorokoval niekoľko storočí predtým, očakávala narodenie svojho prvorodeného syna, Boh akoby budoval most z duchovnej dimenzie na planétu Zem. Áno, Stvoriteľ všetkého tvorstva, zeme i vesmíru sa tak znížil, aby sa stal súčasťou hmoty, času a priestoru. Do ľudskej rodiny vstúpil úspešne. Aj to je potvrdenou súčasťou histórie: „*Ajhľa, zjavil sa mu vo sne anjel Pánov a povedal: Jozef, synu Dávidov, neboj sa prijať Máriu za ženu, lebo čo sa v nej počalo, je z Duchu Svätého*“ (Matúš 1, 20). Keď Ježiš vyrástol a stal sa dospelým mužom, potvrdil svoje božstvo i v prítomnosti nepriateľských skeptikov nenapodobiteľnými zázrakmi a slovami: „*Ja a Otec jedno sme*“ (Ján 10, 30).

Astronaut Apolla 15 Jim Irwin napísal: „To, že Boh chodil po Zemi je neporovnateľne dôležitejšie ako to, že človek chodil po Mesiaci.“ Žiaden krok, ktorý urobil človek smerom do vesmíru, či vo vesmíre sa nedá porovnať so zázrakom, ktorý sa stal v momente, keď Boh vykročil z večnosti do času.

Proroctvo o narodení dieťaťa, o darovaní Syna ľudstvu, pokračuje zhrnutím a detailným opisom Jeho vlastností a charakteru. „...*jeho meno bude: Predivný radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja. Veľká bude Jeho vláda a nebude konca pokoju...*“ (Izaiáš 9, 5-6). Ak by niekto chcel byť úspešným svetovým vodcom, iste by si prial mať takúto úžasnú kombináciu moci, postavenia a schopností. Aj dnes hľadáme vodcov, ktorí by mali nielen vedomosti, ale aj schopnosť a moc všetko dokonalo zvládnuť a zabezpečiť. Niektorí možno aj vedia, čo by sa malo urobiť, ale ani jeden vodca v ľudskej histórii nemal takú moc a múdrosť, aby vytvoril štát s nepretržitým mierom v národe.

Ježiš, Knieža pokoja, o ktorom hovoríme, však má aj múdrosť aj moc dať svetu stály pokoj. Jedného dňa sa vráti, aby vládol na našej planéte. Keď svitne tento nádherný deň, každá továreň na výrobu zbraní bude zavretá. Každá jadrová bomba bude zneškodnená a každý pohraničník a vojak odíde domov.

Človek celkom jasne a už dostatočne dlho potvrdzuje, že je absolútne neschopný riadiť ľudí. Na pokoj, rovnoprávnosť a spravodlivosť si musíme ako ľudstvo počkať dovtedy, kým Knieža pokoja neprevezme berlu, aby zavládol nad celou planétou a celým ľudstvom. Vtedy sa naplní biblická predpoveď: „*Prekujú svoje meče na pluhové radlice a svoje oštepky na vinárske nože; národ nepozdvihne proti národu meč, a už sa nebudú učiť vojne*“ (Izaiáš 2, 4).

V ten deň plného pokoja a mieru „*zem bude naplnená poznáním slávy Hospodinovej, tak ako vody naplňujú moria*“ (Abakuk 2, 14). Žiadne iné vyvrcholenie a záver ľudskej histórie Boha večnosti neuspokojí.

Aj predtým, než nastane ten krásny deň celosvetového pokoja pod vládou Pána Ježiša, bude hlboké a skutočné rozdelenie ľudí ešte výraznejšie. Blíži sa konflikt, ktorý sa bude týkať práve osoby Ježiša Krista. Preto je veľmi dôležité, aby si si bol istý tým, **kým Ježiš v skutočnosti je, prečo prišiel a čo urobil pre teba.**

1. Mojžišova a evanjelium Jána začínajú podobne: „*Na počiatku stvoril Boh nebo a zem*“ (1. Mojžišova 1, 1). V ev. Jána čítame: „*Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a Boh bol to Slovo*“ (Ján 1, 1-3).

Boh, ktorého meno je v 1. Mojžišovej Elohim, sa v evanjeliu Jána predstavuje ako „Slovo“. Elohim sám je tým Slovom. Elohim obliekol sám seba do ľudského tela a stal sa súčasťou vlastného stvorenia. Slovo sa stalo človekom a prebýval medzi nami. Text, ktorý nám tieto pravdy zjavuje, v úplnosti znie nasledovne:

„Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a Boh bol to Slovo. Toto (Slovo) bolo na počiatku u Boha. Ním povstalo všetko a bez Neho nepovstalo nič, čo povstalo“ (Ján 1, 1-3).

„Bolo vo svete a svet Ním povstal, ale svet Ho nepoznal. Do svojho vlastného prišiel, a Jeho vlastní Ho neprijali. Ale tým, čo Ho prijali, dal moc stať sa deťmi Božimi, tým, čo veria v Jeho meno“ (Ján 1, 10-12).

„A to Slovo stalo sa telom, prebývalo medzi nami, a my hľadeli sme na Jeho slávu ako na slávu jednorodeného od Otca, (bolo) plné milosti a pravdy“ (Ján 1, 14).

Podobne ako Mojžiš či učeník Filip, tak ľudia počas celej histórie túžili vedieť aký Boh v skutočnosti je.

Filip mal jedného dňa zvláštnu požiadavku. Povedal Ježišovi: „*Pane, ukáž nám Otca*“ (Ján 14, 8). Ježišova odpoveď bola prekvapujúca: „*Kto mňa vidí, videl Otca*“ (Ján 14, 9). Táto šokujúca odpoveď mohla z Ježiša veľmi ľahko urobiť hlupáka alebo klamára, ak by skutočne On sám nebol Bohom. Nikto Ho však nemohol obviníť z hlúposti alebo klamstva. Ak neprijmeme fakt, že Ježiš bol Bohom v ľudskom tele, zostáva nám už len posledná možnosť. A tou je, že bol tým najväčším zločincom akého svet kedy poznal. Taký pohľad na Jeho osobu je však v protiklade so všetkým, čo žil a hovoril. Musíme teda prijať fakt, že keď hľadáme na Ježiša, vidíme v ňom Boha.

A to je práve ten moment, keď sa ľudia začnú od seba oddeľovať a vytvárať skupiny. Niektorí ľudia v Ňom našli koniec svojho pátrania po Bohu. Niektorí však, ktorí sa nemohli stotožniť či prijať myšlienku, žeby sa Boh bol takto ponížil, reagujú nepriateľstvom. Vyznaním svojej totožnosti Ježiš k sebe pritiahol mnohých ľudí. Ale na druhej strane sa od Neho mnohí odvrátili. Mnohí Ho milovali a nasledovali, no mnohí sa Mu obrátili chrbtom a kuli plány na Jeho popravu.

Už za svojho života na zemi Ježiš spôsobil trvalé rozdelenie ľudí na dve skupiny. Jasne vyhlásil:

„Kto nie je so mnou, je proti mne...“ (Matúš 12, 30).

Prvá reakcia na Jeho osobu však nemusí znamenať trvalú odpoveď.

Pouvažujme trochu nad skúsenosťou človeka, ktorý sa z nepriateľa Ježiša zmenil na Jeho verného nasledovníka. Saul, židovský rabin tak nenávidel nasledovníkov Ježiša – prvých kresťanov, že ich prenasledoval a vydával na smrť. No potom, čo sa obrátil, strávil zvyšok života v službách Toho, ktorého predtým nenávidel. Ježiš ako Pán a Majster sa preňho stal všetkým. Trpel pre svoju oddanosť Ježišovi, bol prenasledovaný a ochotný za Neho aj zomrieť. Čo spôsobilo túto enormnú duchovnú zmenu v jeho živote?

Keď raz Saul cestoval do Damašku, udiala sa mimoriadna udalosť. Videl ohromujúce svetlo. Bolo také žiarivé, že na určitý čas stratil zrak. Saul cítil, že je v Božej prítomnosti.

V otázke, ktorú položil Bohu, použil grécky variant Božieho mena, ktorý je v hebrejčine Jahve. Spýtal sa: *„Kto si, Pane?“* Boh mu odpovedal: *„Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ“* (Skutky apoštolov 9, 5). V ten deň Saul spoznal, že Jahve a Ježiš sú jedno.

Táto udalosť zmenila Saula, nepriateľa Ježiša, na apoštola Pavla. V tej chvíli odovzdal svoj život Pánu Ježišovi Kristovi.

Aj keď veľa trpel pre svoju vieru, zvyšok života prežil tak, že hlásal dobrú zvesť o tom, že Boh prišiel na túto zem. Prítomnosť Ježiša Krista v Pavlovom živote z neho urobila najväčšieho misionára všetkých čias. Jeho listy sú plné vyznání a presvedčenia, že „*všetko bolo stvorené skrze Pána a pre Neho*“ (Kolosenským 1, 16).

Biblia jasne hovorí o jedinečnosti Ježiša Nazaretského. Je jedno s Bohom nielen v zámeroch, ale aj v podstate svojho bytia. Ježiš je Boh Syn, a nielen jeden z viacerých bohov alebo mnohých božích synov, akých si vytvorili napríklad mormoni, svedkovia Jehovovi a mnoho ďalších. Ježiš nebol ani Božím prorokom na rovnakej či nižšej úrovni ako ostatní proroci, čo učí napr. islam. V snahe odstrániť rozdelenie, ktoré je medzi príslušníkmi rôznych náboženstiev, sa už mnohí pokúsili o ich násilné zjednotenie. Základom bolo práve ignorovanie toho, že Boh sa zjavil ľuďom v Ježišovi Kristovi. Hovorí sa tomu synkretizmus, čo znamená spájanie, prekryvanie, skríženie rôznorodých prvkov, smerov, myšlienok (Slovník cudzích slov, 1990).

Napríklad hinduisti Ježiša jednoducho priradujú k ostatným bôžikom, ktorých uctievali. Ale pozor! V Biblii je aj príbeh o Eliášovi, ktorý slúžil živému Bohu. Keď vyzval služobníkov Baala, aby dokázali, ktorý Boh je živý, Hospodin dokázal svoju moc. Všetci ľudia padli na svoju tvár, klaňali sa a vyznávali, že Hospodin je Boh (1. kráľov 18, 20–39). Pred Božím majestátom a pred Pánom Ježišom Kristom musí každý padnúť, pretože On je Boh Syn, ktorý je jedno s Otcom a Svätým Duchom.

Ak sme pochopili, že Ježiš Kristus je Boh, nemali by sme mať problémy veriť, že sa narodil panne, ani Jeho zázrakom, ani Jeho smrti a zmŕtvchvstaniu, ani Jeho nanebovstúpeniu a ani tomu, že sa skoro vráti na zem s veľkou mocou a slávou. Pretože Ježiš Kristus je skutočne Bohom, Stvoriteľom tvorstva, zeme, vesmíru, všetkých zákonov i zákonitostí. On jediný ich dokáže aj prekonať.

Robil, robí a bude to robiť preto, aby zjavil svoje zámery lásky a vykúpenia.

Svet rozdeľuje Ježiš Kristus. Rozdelenie sa ľudí do skupín nie je len kvôli bohatstvu bohatých a chudobe chudobných, ani kvôli politike silnejších a slabších, ani kvôli odlišným ideológiám, či existencii rôznych rás. Skutočné rozdelenie v tom najhlbšom zmysle slova je práve kvôli tomu, že Boh prišiel na túto zem. Pre celé ľudstvo to má väčší význam než akékoľvek iné problémy.

To nie je zveličovanie faktov, ani dramatizovanie skutočnosti, pretože „Ježiš povedal: Keby bol Boh vašim otcom, milovali by ste ma; veď ja som z Boha vyšiel a prichádzam (z Boha). Lebo neprišiel som sám od seba, ale On ma poslal. Prečo nechápete moju reč? Pretože nemôžete počuť moje slová. Vy ste z otca diabla a žiadosti svojho otca chcete činiť. On bol vrahom ľudí od počiatku a nestál v pravde, lebo niet v ňom pravdy. Keď hovorí lož, hovorí zo svojho vlastného, pretože je luhár a otec lži“ (Ján 8, 42-44).

Prekvapuje vás, že tak, ako existuje rodina veriacich ľudí, ktorých Otcom je Boh, existuje aj rodina neveriacich, ktorých otcom je diabol? Nie každý je Božím dieťaťom. Byť členom Božej, alebo Satanovej rodiny je vecou slobodnej voľby každého človeka. Je to voľba, ktorej dôsledky siahajú do večnosti.

Bez ohľadu na to, aké „úprimné“ predstavy o Bohu máš, môžu byť mylné. Je to lož, ak človek tvrdí, že nezáleží na tom čomu verí, len ak verí úprimne. Je to to isté, ako keď vypiješ jed, a pritom úprimne veríš, že to bol liek. Dôsledok sa dostaví. Zomrieš.

Ľudstvo je skutočne rozdelené do dvoch veľkých rodín. Každý z ľudí je členom jednej z nich - rodiny Božej, alebo rodiny diablovej. Je nesmierne dôležité s istotou vedieť, do ktorej patriš ty. Prvým krokom k tomu, aby si sa mohol

stať súčasťou Božej rodiny, je porozumieť tomu, kto Boh je a prečo nám dal svojho Syna, Ježiša.

Meno Ježiš znamená „Jahve je záchrana“. Preto povedal anjel Jozefovi: „...a dáš Mu meno Ježiš, lebo On vyslobodí svoj ľud z hriechov“ (Matúš 1, 21).

Na zamyslenie

1. Záleží na tom, čomu o Bohu verím, ak je moja viera úprimná?
2. Aká je najväčšia príčina rozdelenia ľudí? Spočíva v politike, ekonomike, spoločnosti či hospodárstve? Alebo je to príčina duchovná s večnými dôsledkami?
3. Do ktorej z dvoch rodín, o ktorých hovoril Pán Ježiš, chceš patriť?

---

*Zachraňujúce poznanie Boha dokáže viac,
než čokoľvek iné, pretrpieť morálne zlo.*

Dr. Arnold (riaditeľ školy Rugby Public School)

V čom spočíva skutočný problém?

Na začiatku dvadsiateho storočia boli ľudia veľmi optimistickí, čo sa týkalo budúcnosti tohto sveta. Verili, že sú to práve oni, čo vstúpia do zlatého veku pokoja a prosperity. Mnohí si mysleli, že šťastie a blahobyt bude v každej krajine sveta. Dokonca i tam, kde zúfalstvo, vojny, choroby a veľká chudoba spôsobovali ľuďom neopísateľné utrpenie. No v roku 1914 sa po celej Európe rozozvučali sirény vojny.

Avšak dnes, napriek neuveriteľným revolučným výdobytkom vedy a techniky, to nevyzerá o nič optimistickéjšie. Už sa prestáva hovoriť o oslnivom zajtrajšku sveta. Milióny ľudí žijú v obavách z obrovského arzenálu jadrových zbraní, ktoré by dokázali svet a celé ľudstvo zničiť nie raz, ale mnohokrát, a to s nulovou šancou na prežitie. Zložitosť medzinárodných i vnútroštátnych problémov priviedla mnohých pozorných pozorovateľov k presvedčeniu, že sme vstúpili do najkritickejšieho a najnebezpečnejšieho obdobia ľudskej histórie. Vieme o vzájomnej odcudzenosti, rozdelení ľudí. Je ohrozená sama podstata a existencia ľudskej spoločnosti. Čo sa vlastne stalo? A prečo?

V snahe nájsť na túto otázku odpoveď, sa významní svetoví vodcovia pravidelne stretávajú a veľa diskutujú. Pozorne počúvajú názory jedni druhých, oboznamujú sa s problémami a teoretickými riešeniami danej úlohy, a zatiaľ sa svet rúti z jednej krízy do druhej. Bez ohľadu na množstvo energie a in-

vestovaných peňazi nik nie je schopný zmeniť smer, ktorým sa svet uberá. Významní štátnici a politici, špičkoví vedci a odborníci, úspešní podnikatelia a bankári, renomovaní doktori a sociológovia, všetci prinášajú a ponúkajú odborné znalosti. A napriek tomu sa riešenie ešte nenašlo.

Ale od týchto ľudí málokedy (ak vôbec niekedy) počujeme o tom, čo hovorí Boh o probléme človeka. O jeho základnom probléme, ktorý musí byť presne určený, ak sa má nájsť riešenie. Iba Boh môže spôsobiť, aby sme si uvedomili svoj skutočný problém.

Boh povedal: „*Učinnme človeka na svoj obraz*“ (1. Mojžišova 1, 26). Možno sa pýtaš: „V akom zmysle bol človek stvorený na Boží obraz?“ Určite nie fyzicky. Pán Ježiš povedal: „*Boh je duch*“ (Ján 4, 24). Boh prebýva v neprístupnom svetle, ktoré nevidel nikto z ľudí, a ani ho nemôže vidieť (1. Timoteovi 6, 16). Neviditeľný človek nikdy neexistoval. Takže na človeku musí byť niečo oveľa hodnotnejšie než len telo, v ktorom žije. A ten skutočný človek žije ďalej, aj keď telo vypovie službu. To je ten človek, ktorý bol stvorený na Boží obraz.

Biblia nám odhaľuje, že Boh má myseľ, city a vôľu. Sú to práve tieto tri vlastnosti, v ktorých bol človek stvorený na Boží obraz. Pretože Boh je Bohom, Jeho intelekt, city a vôľa sú nekonečné. Inak povedané, sú neohraničené. Človek je však ohraničený. Aj taký génus ako Einstein, mal ohraničenú myseľ. Žiaden človek svojou myslou neobsiahne všetko. Žiaden človek nedokáže milovať neohraničene. Ani vôľa človeka nie je v nekonečnom vesmíre zvrchovaná. Človek nie je majstrom svojho bytia a takisto nie je ani zvrchovaným pánom svojho života.

Na druhej strane však platí, že človek je stvorený tak, aby mohol duchovnou dimenziou svojho bytia poznať Boha a mať s Ním živý vzťah. Preto Biblia hovorí, že človek je *duch, duša a telo* (2. Tesalonickým 5, 23).

Prostredníctvom ducha, ktorého mu Boh dal, má človek schopnosť vstúpiť do osobného a dôverného spoločenstva so

svojím Stvoriteľom. Telom sa osobnosť človeka (jeho duša, t. j. schopnosť rozmýšľať, rozhodovať a milovať) zapája do fyzického sveta, ktorého je súčasťou.

Ak si uvedomujeme biblické poradie priorít, teda že prvé miesto má duch, druhé duša a tretie telo, všetko je v poriadku.

Ale skutočnosť hovorí o opaku. Stalo sa niečo neprirodené. Veľká väčšina ľudí má toto poradie obrátené. Prioritou je telo, druhá je duša a nakoniec duch. V ľudskom zmýšľaní, rozhodovaní a láske dominujú fyzické, materiálne a telesné záujmy, zatiaľ čo duch je nečinný a umŕtvovaný. A tak namiesto toho, aby ľudia dovolili Bohu obnoviť v nich duchovný život a Jeho vodcovstvo ako Toho, ktorý ich stvoril, odsunuli Ho na pozíciu, kde už neexistuje žiadna komunikácia medzi človekom a Jeho Stvoriteľom.

Človek, ktorému je Boh vzdialený a nekonkrétny, je v skutočnosti duchovne mŕtvy. A naopak, človek, ktorý sa teší z dôverného vzťahu s Bohom, je skutočne živý.

„Ale Boh, bohatý na zmilovanie pre svoju veľkú lásku, ktorou si nás zamiloval, obživil nás s Kristom, keď sme boli mŕtvi v prestúpeniach - veď milosťou ste spasení“ (Efezským 2, 4-5).

Pôvodom všetkých problémov ľudstva je vôľa človeka. Boh nestvoril človeka ako bábku, ktorá nie je schopná pohnúť sa bez vôle toho, kto ju má v rukách. Boh nám dal slobodnú vôľu, aby sme sa správali a žili tak, ako si sami zvolíme. No týmto darom slobodnej vôle sa súčasne stávame aj nositeľmi morálnej zodpovednosti za svoje rozhodnutia. (O morálnej zodpovednosti sa od moderných psychiatrov, ktorí odmietajú pravdu Biblie, asi nikdy nič nedozvieme.)

Najväčšia tragédia ľudstva sa odohrala v jeho ranej existencii, nedlho po stvorení človeka. Medzi stromami v záhrade Eden boli dva stromy výnimočné.

Jeden bol *strom života* a druhý *strom poznania dobrého a zlého* (1. Mojžišova 2, 9). Boh povedal Adamovi a Eve, že môžu jesť z každého stromu v záhrade Eden, okrem stromu poznania dobrého a zlého. Tým, že im dal možnosť výberu, t. j. vybrať si medzi poslušnosťou a neposlušnosťou, dal jasne najavo, že človeka – muža a ženu – stvoril so slobodnou vôľou. Teraz bolo už len na nich, či chcú, alebo nechcú poslúchať Boha. Bolo to ich osobné rozhodnutie.

Je smutné, že Adam a Eva sa postavili proti tomu najlepšiemu, čo mal Boh pre človeka pripravené. Boh vedel, že ich rozhodnutie byť neposlušní Mu prinesie neopísateľné utrpenie a ľudstvu veľkú bolesť. Ale z lásky k svojmu stvorenstvu a pre slávu, ktorú pripravil tým, ktorí sa rozhodnú správne, Boh ešte stále ponúka možnosť voľby.

Satan, ten najväčší klamár použil svoj vplyv, aby naviedol Adama a Evu na nesprávne a zlé rozhodnutie. Sľúbil im, že jedením zakázaného ovocia budú ako Boh. (Satan stále hovorí človeku, že môže byť sám sebe bohom. Ale práve tak ako je Boh Bohom, a nikdy nemôže byť o nič menej, tak podobne ani človek nemôže byť nikdy ničím viac než človekom.) Satan zvedol Adama a Evu, aby uplatnili svoju slobodnú vôľu proti vôli Božej. Odvtedy je každá nová generácia ľudí odrezaná od životne dôležitého, osobného a dôverného vzťahu so svojim Stvoriteľom, pretože všetci sú potomkami Adama. „*Preto ako skrze jedného človeka hriech prišiel na svet a skrze hriech smrť, - a tak smrť prišla na všetkých ľudí, pretože všetci zhrešili*“ (Rímskym 5, 12).

Každý cintorín, každá nemocnica, každá armáda a každá väznica na svete je výsledkom a dôkazom nesprávneho rozhodnutia človeka na samom začiatku. Smrteľné zlo v ľudskej rase, ktorému hovoríme hriech, je vrodená choroba, ktorá ovplyvnila celé ľudstvo. Hriech nielenže tvrdo a kruto rozbil skutočný vzťah človeka s Bohom, ale aj oddelil človeka od človeka.

No ty a ja nie sme hriešnici len preto, že sme sa narodili v hriešnej ľudskej rodine, ale aj kvôli našim činom.

Čo sa týka narodenia, najlepšie to vyjadril autor žalmov: „*Hľa, v neprávosti som sa zrodil a v hriechu počala ma moja matka*“ (Žalm 51, 7). Ale táto hriešna prirodzenosť, ktorú sme všetci zdedili, nemôže ospravedlniť hriechy, ktoré sme spáchali. Biblia hovorí, že sme deti **neposlušnosti**. „*Medzi nimi sme aj my všetci obcovali kedysi podľa žiadostí svojho tela, vykonávali vôľu tela a myšlienok a boli sme od prírody dieťkami hnevu ako aj ostatní*“ (Efezským 2, 3).

Áno, všetci sme pred Bohom vinní pre vlastnú neposlušnosť. Nikoho nemôžeme z toho viniť. Ani manželku, ani priateľa či rodičov, ani rodinné pozadie či prostredie, z ktorého sme vyšli. Si zodpovedný za svoj hriech, tak ako ja za svoj.

Skutočný dôvod, prečo vidíme tak veľa nepriateľstva a rozdelenia medzi ľuďmi, je hriech. Na lavici menom „hriech“ sedí ateista spolu s veriacim, Arab spolu so Židom. Hriech spája ľudí tretieho sveta s ľuďmi vyspelých krajín. Hriech spája komunistov s kapitalistami, policajtov so zločincami a feministky so šovinistami. Či sú to prostitútky, alebo kazatelia, ľudia, ktorí žijú v luxuse, alebo biede, či sú vzdelaní alebo chorí, či sa dokážu dobre učiť, alebo nie, „*všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej*“ (Rímskym 3, 23). Hriech je pôvodnou príčinou všetkých napätí, ktoré medzi ľuďmi sú.

Ale Ježiš je nádejou pre každého hriešnika. Povedal: „*...neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov*“ (Matúš 9, 13). Či si Bohu ďaleko, alebo blízko, to na veci nič nemení. Tebe i mne chýba znamenie a pečať Božej svätosti. Slovo „hriech“ v pôvodnom význame znamená „minúť sa cieľa“. Vlastným úsilím to nijako nemôžeme zmeniť. Ak si myslíme, že zmierenie s Bohom môžeme dosiahnuť prostredníctvom svojich dobrých skutkov alebo „polepšením sa“, je to prázdna a zbytočná nádej. „*Lebo milosťou ste spasení skrze vieru. A to nie sami zo seba; je to dar Boží; nie zo skutkov, aby sa nikto nechválil*“ (Efezským 2, 8-9).

Keď ľudia skutočne pochopia Božiu milosť, prinesie im to obrovskú úľavu, pretože dovtedy sú zovretí vedomím vlast-

ného hriechu a poznaním svojho „mŕtveho“ stavu pred Bohom.

Ale pretože Boh je bohatý na zmilovanie (Efezským 2, 4), všetko, o čo ťa žiada je, aby si prijal spasenie ako Jeho osobný dar tebe. „*Lebo milosťou ste spasení skrze vieru. A to nie sami zo seba; je to dar Boží*“ (Efezským 2, 8). Aby mohol mať každý hriešnik otvorené dvere do svätej Božej prítomnosti, Ježiš zaplatil sú najvyššiu cenu – sám seba dal ako obeť. Cez Pána Ježiša Krista ponúka Boh milosti život. A to úplne zadarmo. Keďže ti však Boh dal slobodnú vôľu, nebude ťa nútiť prijať Jeho ponuku. Vstúpiť do osobného vzťahu a hojného života s Ním je vecou tvojho slobodného rozhodnutia. Tvoja odpoveď na Božiu ponuku spasenia je veľmi vážna a naliehavá. Boh hovorí: „*Ajhľa, teraz je čas veľmi príhodný; ajhľa, teraz je deň spasenia*“ (2. Korintským 6, 2). Teraz! Nie niekedy v budúcnosti a po mnohých pokusoch o vlastnú nápravu. Pamätaj na Ježišove slová: „*Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov*“ (Matúš 9, 13).

Byť úprimný a priznať si skutočný problém, t. j. že si hriešny, je prvý krok na jeho vyriešenie. Ježiš má i dnes otvorenú náruč, aby ťa prijal. Nezáleží na tom, kde si, v akom si stave a v akých podmienkach života sa práve nachádzaš. Čaká, že Mu úprimne vyznáš: „*Bože, buď milostivý mne hriešnemu!*“ (Lukáš 18, 13).

Na zamyslenie

1. Uvedomuješ si, že ľudská spoločnosť je chorá vo svojej podstate?
2. Ak by si vážne ochorel, pokladal by si za nevyhnutné, aby lekár určil diagnózu predtým, než by ti predpísal liek?
3. Ako Biblia diagnostikuje tvoj problém? Aký liek potrebuješ?

---

*V tom meste však už predtým žil istý muž
menom Šimon, ktorý svojou mágiou
uvádzal do úžasu obyvateľov Samárie.
Hovoril o sebe, že je niekto veľký
a všetci, od najmenšieho po najväčšieho
ho pozorne počúvali a vraveli:
Tento je Božou mocou, ktorá sa volá Veľká.*

Dr. Lukáš

(Skutky apoštolov 8, 9-10)

Prečo sú ľudia takí dezorientovaní?

Ako chlapec som žil v časti Britských ostrovov, nad ktorými neprestajne lietali nepriateľské lietadlá. Bola vojna. Bombardéry mierili na ciele v priemyselných oblastiach Anglicka. Spolu so svojimi priateľmi som sa naučil rozoznávať zvuky motora nepriateľského bombardéra a zvuky motora našich stíhačiek. Keď sme videli svetlá reflektorov, ktoré križovali oblohu, s napätím sme očakávali, čo sa bude diať. Vedeli sme, že ak svetlomet zachytí nepriateľské lietadlo, protiletadlové delostrelectvo, či naše stíhačky sa postarajú o to, aby ho zneškodnili.

Stávalo sa, že po zásahu sa nepriateľská posádka zachránila. Aby sa však nemohli orientovať a ujsť, alebo sa dokonca vrátiť k svojej jednotke, naše úrady sa rozhodli odstrániť značky na križovatkách.

My chlanci sme však vedeli, že za mestom, na malých nedôležitých križovatkách nejaké pôvodné značky zostali. Keď sme ich nesprávne nasmerovali, pomohli sme tým v boji proti nepriateľovi. Chceli sme robiť to isté, čo naše úrady – pomýliť a zmiať nezvaného hosťa v našej krajine.

Ak však mal človek v rukách spoľahlivú mapu, nemal problém zorientovať sa. Chýbajúce alebo nesprávne nastavené orientačné tabule nemali pre neho rozhodujúci význam.

Boh nám hovorí kto nemôže získať správnu duchovnú orientáciu a prečo. Sú to ľudia, ktorí sa spoliehajú na falošné informačné tabule, a preto svoj cieľ navždy minú.

Každý, kto sa rozhodne ignorovať skutočnosť, že existencia zeme a vesmíru svedčí o Bohu Stvoriteľovi, určite zabľúdi.

„Vydávali sa za múdrych a stali sa bláznami, zameniac slávu nepominuteľného Boha za podobnosť obrazu pominuteľného človeka, vtákov, štvornožcov a zemeplazov“ (Rímskym 1, 22-23).

„Keďže nepokladali za hodné zachovať si poznanie Boha, vydal ich Boh prevrátenému zmysľaniu...“ (Rímskym 1, 28).

Človek, ktorý zabľúdil, uctieva stvorenstvo namiesto Stvoriteľa. Zdravo uvažujúci človek uctieva Stvoriteľa všetkého tvorstva. Ak odmietaš Boha ako Stvoriteľa sveta, si v nebezpečí, že sa tvoja myseľ stane obeťou nerozumných teórií a podivných hypotéz o vzniku vesmíru a života. Následne dochádza k tomu, že takto oklamaná myseľ sa uzavrie akémukoľvek pôsobeniu čistej pravdy.

Boh varuje, že ľudia, ktorí odmietajú prijať Božie slovo ako pravdu, sa ľahko a rýchlo dostanú na falošnú cestu, ktorá vedie do duchovnej záhuby. Človek, ktorý nechce poznať a pochopiť pravdu Božieho slova, sa vystavuje obrovskému nebezpečenstvu s večnými následkami.

„...pretože neprijali lásku k pravde, aby boli spasení. A preto dopúšťa Boh na nich silu zvodu, aby verili lži...“ (2. Tesalonickým 2, 10-11).

Hneď ako človek začne pohrdať pravdou a ignorovať ju, otvára sa falošným ideám a preberá ich.

Spomínam si, ako som raz v hustej londýnskej hmle hľadal cestu domov. Aj na to, aby som sa bezpečne dostal na okraj cesty za rohom ulice, som musel vynaložiť všetku námahu

a pozornosť. Nevidel som ani svetlo baterky, ktorú som držal v natiahnutej ruke. Boh nám hovorí, že záverečné udalosti tohto veku na zemi budú sprevádzané veľkou zaslepenosťou a mocným pôsobením klamu. Ako dôsledok toho, že ľudia odmietajú pravdu Božieho slova, nastane vek veľkej duchovnej tmy. Učeníci Ježiša Krista sa Ho raz spýtali: „Čo bude znamením Tvojho príchodu a konca tohto veku?“ Odoveď obsahovala aj nasledovný výrok:

„Lebo povstanú falošní proroci a budú robiť veľké znamenia a zázraky, aby zviadli, ak možno, aj vyvolených“ (Matúš 24, 24).

Možno si povieš: „Ja nepatrím k dezorientovaným, ani zvedeným ľuďom.“ Možno si na seba hrdý, že vieš rozlíšiť učenie falošného Krista a vplyv ducha falošného proroka. Ale zastav sa na chvíľu a premýšľaj o tom, ako si k tomuto záveru dospel. V prípade, že Boh dovolil Satanovi, aby ťa oklamal, pretože si pohrdal pravdou a nemiloval ju, nastala situácia, ktorú si vlastne neuvedomuješ. Je totiž logické, že keby si vedel, že ťa zviadol falošný prorok, v skutočnosti nie si zvedený. Ak by si naisto vedel, že to, čo si prijal, je lož, potom by si predsa nebol oklamáný. Celé zvädzanie a vťahovanie človeka do klamstva sa odohráva v oblasti rozumu. Ak si intelektuálne pyšný, žiaľ, nevnímaš svoj skutočný duchovný stav. Túto schopnosť si stratil, aj keď sa domnievaš, že máš veci pod kontrolou.

V skutočnosti sú len dva druhy ľudí, ktorí pri čítaní Biblie odporujú pravde a následne sa otvárajú klamstvám tohto sveta. Tí prví sú intelektuálne pyšní, ktorí si zdanlivo vystačia sami. Tí druhí sú morálne skazení a neposlušní. Avšak každému človeku, ktorý chce poznať Božiu vôľu a žiť podľa nej, dal Pán Ježiš jedinečný sľub: „*Keď niekto chce plniť Jeho (Božiu) vôľu, pozná to učenie, či je z Boha, alebo či sám od seba hovorím*“ (Ján 7, 17).

Ak túžiš žiť podľa Božej vôle, môžeš si byť istý, že prostredníctvom Biblie Ťa Boh naučí, čomu máš veriť, a čomu nie. Ukáže ti, aký postoj a správanie je správne, aby sa ti horizonty pravdy mohli otvárať ďalej.

Musíš byť veľmi opatrný a pripravený odmietnuť slová akýchkoľvek samozvaných náboženských učiteľov, ktorí neučia pravdivé Božie slovo.

V poslednej dobe sa môžeme stretnúť s rôznymi agentmi Satanovej armády, ktorí zvädzajú nič netušiacich ľudí. Často sú medzi nimi členovia pseudokresťanských organizácií a falošných kresťanských kultov. Medzi nich patria aj tí, ktorí odmietajú pravdu o trojjedinom Bohu ako o Bohu Otcovi, Bohu Synovi a Bohu Svätom Duchu. Takíto ľudia často vedia citovať biblické verše, ktoré však vytrhli z kontextu a pripísali im iný význam. Takto sa stali nositeľmi falošných ideí, nositeľmi učenia falošných prorokov. Svoje duchovné zajatie ani nevnímajú. Netušia, čo vlastne robia. S nadšením propagujú náboženstvo, ktoré nemá s biblickou pravdou nič spoločné.

Falošného učiteľa môžeš odhaliť aj tým, že sa ho spýtaš: „Kto je podľa teba Ježiš Kristus?“ Preto je veľmi potrebné, až principiálne dôležité, aby si vedel, kto presne Ježiš Kristus je.

Ak si skutočne presvedčený, že Ježiš je Boh Syn, potom ti je jasné, že aj dobre zamaskované náboženské spolky, ktoré sa vyznačujú priateľstvom a vzájomnou pomocou svojich členov, sú len ďalším duchovným zvodom dnešnej doby. Aj keď sa medzi nimi hovorí o Bohu a o Ježišovi Kristovi, v skutočnosti pravé poznanie Boha popierajú, pretože neveria tomu, čo povedal sám o sebe:

„Ja som cesta i pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa“ (Ján 14, 6). Na adresu tých, ktorí sa držia klamnej a falošnej viery o Bohu, Biblia hovorí: „Ty veríš, že Boh je jeden. Dobre robíš. Aj démoni veria, ale sa desia“ (Jakob 2, 19).*

V dnešnej dobe sledujeme alarmujúci rast „misijných“ aktivít veľkých náboženstiev, ktoré zapierajú Boha Biblie. Rôzne sekty hiduistických náboženstiev priťahujú mnoho ľudí, ktorí sa stávajú horlivými nositeľmi nového „poznania“. Aj v krajinách, ktoré boli známe oddanosťou biblickému posolstvu, je teraz masovo prezentovaná hiduistická filozofia v príťažlivej podobe transcendentálnej meditácie, jogy, asketizmu a pod. Mnohé sekty, ktoré majú svoj pôvod v hinduizme, bezhlavo a hlúpo uctievať bôžikov stvorených podľa svojich predstáv. Uctievať stvorenie (zvieratá, hviezdy atď.), nie Stvoriteľa, ktorý to všetko stvoril. Žiaľ, mnoho oklamáných ľudí je fascinovaných a nadchnutých nejakým samozvaným „guru“. Avšak Boha celého stvorenstva, ktorý

---

* Slobodomurárstvo je najväčší medzinárodný tajný spolok na svete, vychvaľujúci sa členstvom okolo 10 miliónov ľudí. Napriek tomu, že princípy „bratskej lásky, vzájomnej pomoci a zásad“ sú na pohľad príťažlivé, slobodomurárstvo nie je až také neškodné, ako sa vidí. Aby sa kandidát mohol stať právoplatným členom spolku, musí vyznať, že je v temnote a vystiera sa za svetlom.

(Nasledovník Ježiša Krista nevyznáva, že sa načahuje po svetle, ale že ho už spoznal a prijal. Ježiš povedal: „*Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života*“ (Ján 8, 12).

Vstupná ceremónia do slobodomurárskeho tajného spolku je veľmi dramatická a plná symbolov. Kandidáta zbavujú biblického chápania a pomenovania Boha, a zoznamujú ho s Guatom, ktorý je podľa nich „stratené Božie meno“. Je to Boh, ktorý je „Veľkým architektom vesmíru“. Teoreticky sa slobodomurárom môže stať každý, kto verí v Boha. Napr. budhista, hinduista, moslim, žid alebo kresťan. A tak Guato (pojmem Boha, ktorý si vymysleli ľudia) v skutočnosti odvádza kandidáta od Ježiša Krista, o ktorom Biblia jasne hovorí, že Kristus je to „*pravé svetlo*“ (Ján 1, 9). Keď slobodomurár postúpi a stane sa majstrom, dozvie sa, že existuje aj ďalšie Božie meno, a to je **Jahbulon**. Je to vlastne spojenie Božieho mena v hebrejčine s menami, ktoré pochádzajú z východných náboženstiev. **Jah** je skrátenou formou židovského JAHVE. **Bul** je odvodené od pohanského božstva Baál. **On** pochádza z mena egyptského božstva Slnka. Toto je klasický prípad synkretizmu s jeho pokusmi spojiť rôzne náboženstvá. Ježiš povedal: „*Ak už aj svetlo, ktoré je v tebe, je tmou, akáže je potom sama tma?*“ (Matúš 6, 23).

sa tak ponížil, že zo svojej slávy a majestátnosti prišiel až k nám na zem, prijať nechcú.

Muslimský svet je čím ďalej horlivejší pri šírení svojej viery. Ich ropné doláre, rastúci politický vplyv (a žiaľ, aj terorizmus) posúva hranice a vplyv islámu do takej miery, o akej sme sa ešte prednedávnom ani nenazdali. Jedna z „najsvätejších“ moslimských svätýň, Skalný Dóm (Omarova mešita), ktorá stojí na Chrámovej hore v Jeruzaleme, je očividným dôkazom odporu voči podstate dobrého posolstva, ktoré má Boh pre človeka. Arabský text, ktorý obklopuje Omarovu mešitu, hovorí: „Boh nie je splodený, ani nikoho splodit nemôže.“ Biblia však hovorí:

Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho (Ján 3, 16).

No duchovná dezorientácia sa dotýka aj iných oblastí života človeka. Svet prijal humanistickú filozofiu, ktorá hlása, že človek je stredobodom vesmíru a najvyšším cieľom ľudskej spoločnosti je vývoj človeka. Humanizmus sa hlása ako jediná pravda v školách, v novinách, na medzinárodných seminároch, v populárnych časopisoch i televízii. „Rozmaznávaj sa“ je sebeckým výrokom, ktorý stojí za takmer každou reklamou.

Humanizmus, ktorý v podstate nie je ničím iným než klaňaním sa človeku a jeho uctievaním, nie je nová filozofia. Apoštol Pavel napísal: „...pravdu Božiu zamenili za lož, uctievali stvorené veci a im slúžili miesto Stvoriteľovi...“ (Rímskym 1, 25). Boh raz položil človekovi otázku, ktorá musí byť pre humanistov veľmi ponižujúca: „Kde si bol, keď som kládol základy zeme? Povedz niečo rozumného, ak vieš!“ (Jób 38, 4). Keď Satan prišiel k Eve, predložil jej svoju ponuku a ponúkol jej niečo nemožné: „...budete ako Boh“ (1. Mojžišova 3, 5). Dnes Satan pokračuje vo svojej

odpornej práci práve prostredníctvom sekulárneho humanizmu.

Možno patríš medzi moderných mladých ľudí, ktorí nie sú „závislí“ od politiky či náboženstva. Politici sú nedôveryhodní a náboženstvo je nmoderné a neaktuálne. Dávaš prednosť svojim rovesníkom a s priateľmi sa snažíš zažiť niečo, čo ťa „naplní“. Možno si myslíš, že životný štýl, ktorý je opísaný v skladbách „punk rocku“, vzrušenie, ktoré ponúka nová „wave“ hudba, heavy metal a ďalšie obľúbené trendy, ti pomôže ujsť z prázdneho sveta, v ktorom si sa ocitol.

V piesňach sú prvky satanizmu, hovoria o sadizme a neviazanom sexe. Hrôzy pekla predstavujú ako aktraktívnu náhradu za „nezmyselnú“ existenciu človeka. V atmosfére plnej zúrivosti a násilia si často mladí ľudia navzájom ubližujú a odnesú to aj nič netušiaci nevinní. V mnohých prípadoch sa práve hudba ukázala ako zjednocujúci a motivačný prvok vedúci k smrti.

V Los Angelos je márnica prezývaná „chladnička.“ Je pre 600 mŕtvych, z ktorých je mnoho mladých. Čakajú, že do troch mesiacov sa ukáže niekto, kto ich bude môcť identifikovať. „Anonymné“ visačky sú priviazané k palcom na nohách. Žiaľ, veľa z týchto ľudí je nakoniec pochovaných ako neidentifikovaných. Väčšina z nich pochádza z prostredia, kde nad človekom panuje drogová závislosť. Sú to ľudia, ktorí vo svojom živote uplatnili odkaz piesní, ktoré sa hrajú na diskotékach po celom svete a ktoré každý deň možno počuť z CD prehrávačov v miliónoch domácností. Stali sa obeťou nesprávneho odkazu a nesprávnej „informačnej tabule“ v živote. A teraz, na konci cesty, je už príliš neskoro, aby človek niečo zmenil. Keby sa len boli včas a dobre započúvali do slov Pána Ježiša, ktorý povedal: *„Ja som prišiel, aby život mali a hojne mali (Ján 10, 10).*

V chaose dezorientovanej ľudskej spoločnosti je v poslednom čase aj veľký záujem o čiernu mágiu. Podľa spoľahlivých zdrojov je dnes záujem o okultizmus taký veľký ako v časoch

temného stredoveku. A to všetko napriek tzv. „vedeckému osvietenstvu.“

Na tých najnepravdepodobnejších miestach sú ľudia, ktorí uctieajú Satana. V Kensingtone sa pravidelne schádzajú inžinieri a ďalší odborníci z Londýna, aby sa zúčastnili na „čiernej omši“. Ako v Európe, tak na vzdialenom, krásnom ostrove Vancouver Island sa množia čarodejnícke spolky. Temné praktiky uctievania zomretých príbuzných, ktoré pochádzajú z Afriky, sa formou špiritistických seáns šíria po celom svete. Rôzne počítačové hry, ako napríklad „Dungeons a Dragons“ (Väznice a draci) alebo „Ouija Board“ mladým ľuďom servujú pestrú ponuku fascinácie z nadprirodzených a zlých vecí duchovného sveta. Tento fenomén je výsledkom povrchnej, ale šíriacej sa zvedavosti a túžby po poznaní tajomnej duchovnej dimenzie. Ľudia sú dezorientovaní. Pri svojom hľadaní sa nielenže odvracajú od svetla, ktoré ich má priviesť k Bohu, ale dokonca sa obracajú k temnému okultizmu. A to všetko sa deje v súčasnom svete, ktorému stále hovoríme „civilizovaný“.

Mali by sme dobre pamätať na to, čo Boh hovorí o posledných časoch. Varuje nás pred *falošnými prorokmi* a *domnelými znameniami a zázrakmi*, ktoré budú súčasťou obrovského duchovného podvodu. V skutočnosti nám Boh hovorí, že sa raz objaví majster klamstva, „*ktorý príde pôsobením satanovým so všetkými prejavmi moci, znameniami a lživými zázrakmi, so všetkým zvodom nepravosti k tým, čo hynú...*“ (2. Tesalonickým 2, 9, 10).

Tak ako rastie záujem o falošné učenia, filozofiu a okultné praktiky, národy a spoločnosti, sa čím ďalej tým viac ponárajú do skepticizmu, rezignácie a beznádeje. Satan má mnoho prostriedkov a spôsobov ako zviest človeka i celé národy. Všetky ich nebudeme rozoberať, ale môžeš si byť istý, že ani jeden z nich nepoukazuje na pravdu, že Pán Ježiš Kristus je jediným záchrancom ľudí.

Proti tmavej, ťaživej podobe života, ktorú maľuje svet a jeho minulosť, stojí Boží odkaz, ktorý nie je charakterizo-

vaný pochmúrnosťou, zmätkom a smrťou. Boh ponúka človeku nádej, istotu, a plný a hojný život, ktorý však možno prijať len cez Ježiša Krista. Ak v Biblii hľadáš Boha, zisťuješ, že Svätý Duch ti neustále poukazuje na Pána Ježiša Krista, ktorý povedal: „*Ja som tá cesta i pravda i život. Nikto nepríde k Otcovi len skrze mňa*“ (Ján 14, 6).

Boh ťa varuje pred klamlivými a falošnými smermi, ktoré ťa duchovne dezorientujú, oklamú a zvedú do zdanlivej pravdy, ktorá končí duchovnou záhubou. Boh ťa upozorňuje, že duchovné klamstvá, ktoré len veľmi ťažko rozpoznať vlastným rozumom, môžu zastrieť aj tvoje myslenie. Ale zároveň ťa uisťuje:

„Lebo ja poznám úmysly, ktoré mám s vami - znie výrok Hospodinov - úmysly smerujúce k blahu a nie k nešťastiu; dať vám budúcnosť a nádej. Keď budete volať ku mne, keď prídete a budete sa modliť ku mne, vypočujem vás. Budete ma hľadať, a nájdete ma; keď ma budete hľadať celým srdcom, dám sa vám nájsť - znie výrok Hospodinov - zmením váš údel...“ (Jeremiáš 29, 11-14).

Na zamyslenie

1. Aká myseľ oslavuje stvorenie viac než samého Stvoriteľa?
(Čítaj Rímskym 1, 22-28).
2. Aby si pri hľadaní Boha mohol odomknúť svoje „dvere“, ktorý kľúč potrebuješ?
Je ním tvoj intelekt - myseľ?
Je ním tvoja túžba alebo vôľa?
(Čítaj Ján 7, 17).
3. Zanechal nám Boh jasný ukazovateľ smeru, podľa ktorého Ho možno nájsť?
(Čítaj Ján 8, 12).

---

*Pred mnohými rokmi istý chlapec v Anglicku
položil učiteľovi náboženstva otázku:
„Miluje Boh neposlušných a zlých chlapcov?“
Učiteľ odpovedal: „Nie. To určite nie.“
Ach, aká hrozná odpoveď!
Učiteľ tým iste nemyslel nič zlé,
no odpoveď je skôr nerozumným rúhaním,
než pravdou, ktorú potreboval malý chlapec poznať.
Ak Boh nemiluje neposlušných a zlých chlapcov,
potom nikdy nebude milovať ani mňa.
Shakespeare napísal:
„Ak sa láska pri stretnutí s nejakou zmenou zmení,
potom to nebola láska.“*

G. Campbell Morgan

Skutočne ma Boh miluje?

Zapochyboval si niekedy o láske niekoho, kto je pre teba veľmi dôležitý? Alebo si sa pokúšal niekedy dokázať lásku niekomu, kto neveril, že ho máš rád? V oboch prípadoch mi dáš za pravdu, že sú príležitosti, kedy sa skutočná láska dá lepšie vyjadriť skutkami než slovami.

Pretože činy sú omnoho silnejšie než slová, Boh dokázal svoju lásku k tebe tým, čo urobil, keď Ježiš Kristus zomrel na kríži. Ak porozumieš významu tohto činu, už nikdy nebudeš potrebovať ďalšie vysvetlenie, aby si pochopil, že Boh ťa skutočne veľmi miluje.

Krátko potom, čo som sa obrátil ku Kristovi, som čítal pravdivý príbeh o chlapcovi – trubačovi, a vojakovi. Obaja slúžili počas Búrkej vojny v armáde. Chlapec menom Willie Holt mal dvanásť rokov, keď ho pridělili do stanu k siedmim bezbožným vojakom. Jeden z tých mužov sa volal Bill. Willie veril v Pána Ježiša Krista a bol Mu oddaný. Každú noc si kľakol k posteli, aby sa modlil a čítal Bibliu. Každý raz si vojaci z neho robili posmech a nadávali.

V jeden deň dal službukonajúci plukovník nastúpiť celú rotu. Oznamil im, že je medzi nimi zlodej. Stopy viedli práve do stanu, v ktorom býval aj Willie a Bill. Plukovník vyhlásil: „Moje predchádzajúce varovania boli nanič. Dnes v noci zlodej opäť kradol. Dávam vinníkovi poslednú šancu, aby sa

verejne priznal a prijal trest, ako sa na muža patrí. Ak nie, každý vojak roty dostane na holý chrbát desať rán bičom. Ak sa však jeden z vás rozhodne vziať trest na seba, ostatných sa nedotkne.“

Po chvíli ticha Willie vykročil, postavil sa pred plukovníka a povedal: „Pane, ja budem tým mužom.“ Plukovník v hneve kričal na zbabelca, ktorý stál medzi ostatnými vojakmi: „Ako môžeš nechať nevinného chlapca, aby vzal na seba tvoj trest?“ Nikto sa ani nepohol. Plukovník potom povedal: „Nuž, nezostáva mi nič iné. Všetci sa budete pozeráť na to, ako malý nevinný chlapec berie na seba trest za vinného dospelého muža.“

Vzápätí vydal rozkaz, aby Willieho vyzliekli. Začalo kruté bičovanie. Keď Willie zamdlel, vyrútil sa z radu Bill a zakričal: „Prestaňte! Ja som ten zlodej. Podstúpim trest, ktorý mi patrí.“ Keď sa Willie prebral z mdlôb, s láskou pozrel na Billa a zašepkal: „To je v poriadku Bill. Plukovník už nemôže vziať svoje slovo späť. Vzal som na seba celý tvoj trest.“

Mladý Willie sa už nikdy nepozviechal a po čase na následky bičovania zomrel. Krátko predtým plakal Bill pri jeho posteli a pýtal sa: „Prečo, Willie? Prečo si to pre mňa urobil? Nie som toho hodný.“ Willieho odpoveď znela: „Bill, často som sa ti pokúšal povedať, ako veľmi ťa Boh miluje, ale ty si sa vždy len smial. Rozhodol som sa, že vezmem na seba tvoj trest, a tak ti pomôžem porozumieť tomu, ako ťa Ježiš miluje. On šiel na kríž namiesto teba, aby tam zomrel za tvoje hriechy.“ Skôr ako Willie odišiel do neba, Bill prijal dar spasenia.

Milujúci Kristus ho dodnes ponúka každému človekovi. On spustil operáciu na záchranu strateného ľudstva. Jej motívom bola láska. Láska Boha ku každému z nás. Láska Krista, ktorý priniesol neuveriteľnú obeť a nesmierne trpel.

Dokonalý člověk

Na pahorku Golgota boli tri kríže. Na dvoch z nich boli ukrižovaní lotri. Medzi nimi visel Pán Ježiš. Tam aj zomrel.

Jeden z tých zločincov sa počas posledných hodín svojho života v neznesiteľných mukách podujal vyjadriť svoj názor na právny systém, ktorý všetkých troch odsúdil na smrť. Je prekvapujúce, že záujem a pozornosť nevenoval sebe. Jeho myseľ bola zaujatá tým, že rímske súdnicstvo zlyhalo, keď Ježiša odsúdili na smrť rovnako, ako ich dvoch. Trápila ho do očí bijúca nespravodlivosť. Na samom konci svojho života vyslovil tri pravdy.

Prvá: „...lebo dostávame zaslúžený trest za to, čo sme popáchali...“ Toto krátke a pokorné konštatovanie umierajúceho zločinca bolo vyznaním osobnej zodpovednosti za zločiny. Uznal vlastnú osobnú vinu za to, čo popáchal.

Druhá: „A my spravodlivo (sme odsúdení)...“ Nevieme, za čo bol odsúdený, za čo dostal trest smrti. No tento zločinec bol presvedčený, že trest smrti bol správny a spravodlivý.

Tretia: „...ale tento neurobil nič zlé.“ Je to pozoruhodné, že uznal svoju vinu a prijal spravodlivosť zákona, ktorým ho odsúdil. No ešte pozoruhodnejšie je, že sa zaujímal o Ježiša, ktorý visel na kríži vedľa neho. *Tento človek* – tento Ježiš bol bez viny. Preto bolo Jeho odsúdenie na smrť nespravodlivé.

Zločinec visel na kríži usvedčený z vlastného hriechu. Nemal žiadnu inú nádej, len sa obrátiť k Ježišovi. A tak Ho úpenlivo prosí: „Ježišu, rozpomeň sa na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“ Na takéto úprimné vyznanie viny a volanie srdca Pán Ježiš reaguje vždy rovnako a ochotne. Bez váhania mu sľubuje: „Dnes budeš so mnou v raji“ (Lukáš 23, 39-40).

Toho dňa bol umierajúci zločinec uistený o večnom živote, z ktorého sa bude môcť tešiť v prítomnosti Pána Ježiša Krista. Bolo to také uistenie, aké môže mať každý človek,

ktorý sa obráti k Pánu Ježišovi a urobí úprimné pokánie zo svojich hriechov. Zločinec sa obrátil k tej správnej osobe – k Pánu Ježišovi Kristovi, a poprosil o milosť na správnom mieste – pri kríži, na ktorom Ježiš zomrel.

Áno, toho hrozného dňa jeden z dvoch zločincov spoznal, že Ježiš je skutočne **nevinný**. Neskôr dvaja z Jeho učeníkov vyjadrili túto skutočnosť ešte presnejšie. Každý z nich (spolu s apoštolom Pavlom) zaznamenali svoje osobné svedectvo, že Ježiš bol bez hriechu.

PETER, blízky priateľ Pána Ježiša bol známy tým, že bol impulzívny a reagoval zápalisto. Keď svedčí o Ježišovej bezhriechosti, hovorí: „*On (Pán Ježiš) nikdy hriechu neučinil*“ (1. Petra 2, 22).

Aj JÁN patril k blízkym priateľom Pána Ježiša. Preto mal možnosť pozorovať svojho Pána aj v súkromí a vnímať Ho ako mimoriadnu osobnosť. Na základe svojich pozorovaní Ján prehlásil: „...*a v Ňom (v Pánu Ježišovi) nieto hriechu*“ (1. Ján 3, 5).

PAVEL bol vzdelaný a uznávaný učenec. Mal veľa vedomostí a prenikavú myseľ. A napokon aj on musel vyznať to isté, čo o Pánu Ježišovi povedali ostatní: „...*nepoznal hriechu*“ (2. Korinským 5, 21).

Takáto triáda autentických svedectiev týkajúcich sa Kristovho bezhriechného života je mimoriadne pôsobivá. Napriek tomu sa niektorí ľudia snažia namietat', a chceli by vierohodné svedectvá o Ježišovi Kristovi spochybniť: „Ani zomierajúci zločinec, ani apoštoli Peter, Ján alebo Pavel neboli objektívnymi svedkami. Zomierajúci lotor bol predsa zúfalý človek. Apoštoli boli zase zaujatí svojou oddanosťou Ježišovi Kristovi.“ Dobré, a čo potom Pontský Pilát, rímsky guvernér a správca Judského územia? Určite ho nikto nemôže považovať za Kristovho priateľa. Pilát Ježišovým žalobcom, ktorí predniesli falošné obvinenie a žiadali preňho trest smrti, povedal:

„...ja som Ho vypočul pred vami, a nenašiel som na tomto človekovi nijakú vinu, pre ktorú Ho obviňujete“ (Lukáš 23, 14).

Ale čím sú vlastne všetky tieto ľudské posudky, ak ich porovnáme s vyhlásením samého Boha Otca? Býva dobrým zvykom, že človeka, ktorý má osloviť verejné zhromaždenie, predstavia. Keď mal Ježiš zahájiť svoju verejnú službu, Boh Otec si vyhradil právo predstaviť svojho milovaného Syna osobne. Hlasom z neba Boh Otec prehovoril: „*Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zalúbilo*“ (Matúš 3, 17).

Ježiš žil na tomto svete v ľudskom tele presne tak, ako si to Boh Otec predstavoval. Tak to malo byť aj s človekom, keď ho stvoril na svoj obraz. Všetci ľudia však „*zhrešili a nemajú slávy Božej*“ (Rímskym 3, 23). No Ježiš nie! Bol dokonalý vo všetkom. A preto, keď mal Ježiš začať svoju verejnú službu, sám Boh Otec Ho predstavil. *Svätý Boh Otec* (Ján 17, 11) vyjadril radosť nad tým, ako Jeho milovaný Syn dokázal žiť.

Už sme hovorili o tom, že Pán Ježiš nikdy nebol menší ako Boh. O to viac obdivujeme, že ako Boh zobral na seba podobu človeka z mäsa a kostí, a narodil sa ako dieťa zo ženy, ktorá bola pannou. Ak by Ježiš ako človek nebol úplne podriadený svojmu nebeskému Otcovi, nebol by Mu mohol priniesť čistou radosť. Počas svojho života na zemi bol Ježiš absolútne poslušný a závislý od svojho Otca. Tak sa stal pozemským vyjadrením svätosti, lásky a zámeru svojho Otca s človekom.

Áno, Ježiš ako človek chodil po planéte, ktorú ako Boh stvoril. Napriek tomu, že Pán Ježiš nebol nikdy menší než Boh, počas 33 rokov svojho života na zemi dôsledne ukazoval človeku, ako má žiť podľa Božích predstáv. Nič v Ježišovom živote a Jeho ľudskej podstate nevybočilo zo zámerov, ktoré mal Boh so stvoreným človekom. Počas svojho života na zemi bol každú sekundu, bez výnimky, poslušný a oddaný svojmu Otcovi v nebesiach. Bol Mu naplno k dispozícii. Žil ako **dokonalý** človek medzi ľuďmi.

BEZ VINY. BEZ HRIECHU. DOKONALÝ. Podľa umierajúceho zločincina a Pontského Piláta bol Ježiš nevinný. Podľa Petra, Jána a Pavla bol Ježiš bezhriešny. Podľa Svätého Boha Otca bol Ježiš dokonalý. Bez viny. Bez hriechu. Dokonalý. – A taký človek, Boh Syn, zomrel za nás hriešnych a vinných. Zomrel len preto, že každého jedného z nás tak nesmierne miluje.

Bezhraničná láska

Teraz si skús predstaviť, že stojíš medzi tými, ktorí hľadajú na hroznú udalosť Veľkého piatku. Pod križom, na ktorom visel Ježiš, stál zástup a pozeral sa na všetko, čo sa deje. V bolestnej dráme krutej skutočnosti boli všetci konfrontovaní so šokujúcou scénou hroznej krvavej smrti.

Po oboch stranách Ježiša viseli zločinci. Obaja dostali trest smrti podľa zákona zeme.

Na strednom kríži visel pribitý Ježiš. Ježiš svojím životom dokázal svoju nevinu a bezhriešnosť ľuďom, a svoju dokonalosť svätému Bohu Otcovi. „Boh... v Kristovi“ (2. Korintským 5, 19) išiel na kríž, kde vykúpil ľudí „drahou krvou nepoškvrneného baránka“ (1. Petra 1, 19). Zástupná Kristova smrť na kríži za hriešneho človeka bola dobrovoľná, z čistej lásky Božieho srdca nakloneného hriešnym mužom a hriešnym ženám.

Zločinci zomrieť museli, no Pán Ježiš iste nie. Svojim kritikom povedal: „...dávam svoj život, aby som si ho zase vzal. Nikto mi ho neberie, ja ho kladiem dobrovoľne. Mám moc ho dať a mám moc ho zase vziať...“ (Ján 10, 17-18). Keď hovoril učeníkom o svojej láske k ľuďom povedal: „Nikto nemôže väčšmi milovať, ako keď život položí za svojich priateľov“ (Ján 15, 13).

Po smrti a vzkriesení Pána Ježiša apoštol Pavel napísal: „Toho, ktorý nepoznal hriechu (Krista), urobil hriechom za nás, aby sme my boli v ňom spravodlivosťou pred Bohom“ (2. Korintským 5, 21). O niekoľko storočí neskôr túto nádhernú

pravdu o Kristovej zástupnej smrti za naše hriechy vyjadril veriaci autor nasledujúcimi slovami:

Ty si mojou spravodlivosťou,
ja som bol Tvojím hriechom;
Ty si zobral to, čo bolo moje,
a dal si mi to, čo bolo Tvoje;
stal si sa tým, čím si nebol,
aby som sa ja mohol stať tým, čím si Ty.

Pšeničné zrno

Keď sa blížila hodina strašnej smrti Pána Ježiša, otvoril svoje srdce učeníkom a vyznal im:

„Teraz mi je duša vzrušená, a čo povedať: Otče, zbav ma tejto hodiny? Ale veď som nato prišiel k tejto hodine. Otče, osláv svoje meno! I prišiel hlas z neba: Oslávil som a ešte oslávim“ (Ján 12, 27–28).

Možno si povieš: „Ako sa mohol Boh osláviť v takej krvavej scéne ako je ukrižovanie?“

Nuž, pouvažujme nad kľúčovým vyhlásením, z ktorého vznikol celý tento rozhovor medzi Otcom a Synom. A maj na mysli, čo Ježiš učil svojich učeníkov, keď o duchovnej žatve prehlásil:

„Veru, veru, hovorím vám: Ak zrno pšeničné, ktoré padlo do zeme, neodumrie, ostane samo, ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu“ (Ján 12, 24).

Áno, Ježiš ako dokonalý človek mohol odísť rovno do neba bez toho, aby musel zomrieť. Smrť nemala na Neho žiadne právo, pretože On jediný bol v celej ľudskej rase bez viny, bez hriechu a úplne dokonalý. No On sa rozhodol osláviť Otca takým spôsobom, aby tebe a mne otvoril dvere do neba, aby

sme s Ním mohli byť večne. Aké úžasné! Aký neobyčajný čin bezhraničnej lásky!

Keby Ježiš nebol zomrel, nebol by mal žiadnu duchovnú úrodu, ani žatvu, ktorú by mohol vziať do neba. To znamená, že ty a ja by sme boli naveky stratení.

To, kde budeš tráviť večnosť, si určuješ sám - podľa svojej odpovede na Ježišovu smrť. Zdá sa mi až neuveriteľné, že niektorí ľudia vedome pohrdajú odpustením, ktoré Ježiš ponúka zadarmo, iní sú voči Jeho obeti bezhraničnej lásky „lahostajní“. Bez ohľadu na to, či človek Ježiša odmieta, alebo je k Nemu ľahostajný, výsledok je rovnaký: večné oddelenie od zdroja života, svetla a lásky. Tento hrozný stav, ktorý bude trvať naveky, možno vyjadriť aj takto:

Je to smrť mocná a nekonečná,
pretože človek bez Krista umiera naveky.
Skonáva vlastne večným umieraním.
Neprestajne dokonáva, a predsa nikdy nie je mŕtvy.

Vďaka ponuke Božej milosti je tu nádherná šanca: ak vyznáš Pánu Ježišovi, že si hriešnik, a že si neschopný urobiť čokoľvek, čím by si zaplatil za svoje hriechy, ak uveríš, že Ježiš ako tvoj zástupca z lásky k tebe zomrel na kríži, ak sa odvrátiš od svojich hriechov, poďakuješ Mu, že za teba zomrel a pozveš Ho do svojho srdca a života, sľub, ktorý dal Pán Ježiš, je adresovaný aj tebe:

„Vyšiel som od Otca a prišiel na svet, a zase opúšťam svet a idem k Otcovi“ (Ján 16, 28).

„...zase prídem a poberiem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja“ (Ján 14, 3).

Avšak večný život nie je len istota, že raz budem v nebi. Je to aj krásna prítomnosť pre každého, kto Pána Ježiša Krista miluje a dôveruje Mu. Týmto ľuďom Boh zaslúbil:

„...Boh nám dal večný život, a tento život je v Jeho Synovi. Kto má Syna, má život, kto nemá Syna Božieho, nemá života“ (1. Jána 5, 11, 12).

Večný život je teda v Pánu Ježišovi Kristovi. Od chvíle keď vstúpi do ľudského srdca a urobí si z neho svoj domov, začína vlastne večný život.

Obrovská cena

Ak teda chceme žiť naveky s Bohom, musíme nájsť riešenie nášho problému hriechu. Jediné riešenie je v smrti Pána Ježiša. Na Kristovom kríži sa stretla Božia svätosť, Božia spravodlivosť a Božia láska. Tam bola zachovaná Jeho svätosť, potvrdená spravodlivosť a dokázaná láska k človekovi.

Oswald Chambers vo svojej knihe *To nejlepší pro Jeho slávu* o. i. napísal:

„Dajte si pozor na príjemný a lichotivý pohľad na Božie Otcovstvo, ktorý hovorí: „Boh je taký láskavý a milujúci, že nám samozrejme všetko odpustí.“ Túto predstavu o Bohu však nenájdete nikde v Novej zmluve. Jediné miesto, kde nám Boh môže odpustiť a z lásky nás vrátiť k sebe samému, je Kristov kríž. Neexistuje žiadna iná cesta. Aj keď tejto pravde porozumieme a vierou ju prijmeme, môže sa stať, že neskôr zabudneme na obrovskú cenu, ktorú Boh zaplatil, aby sme odpustenie hriechov mohli zdarma prijať.“

Aj keď sme hovorili o obetavom čine malého Willieho Holta, pravda je, že neexistuje žiadna ľudská paralela utrpenia, ktoré znášal Boh na Golgote preto, aby nás zachránil od večného zatratenia. Boh nám prostredníctvom svojho Duchom vdýchnutého Slova, ktoré nazývame Biblia, otvára oponu duchovného javiska, aby nám umožnil hlbší pohľad na

svoju obetujúcu sa lásku. Napriek tomu je omnoho väčšia ako sme schopní pochopiť svojim obmedzeným citom a myslením. Vždy si uvedomíme, že sme len na začiatku vnímania jej dĺžky, šírky, výšky a hĺbky.

Keď Ježiš visel na križi, prežíval trojaké muky: Jeho telo sa zvijalo v ukrutných bolestiach; Jeho láska bola podrobená maximálnej skúške; bol oddelený od svetla, slávy a pokoja večnosti u svojho Otca, čo bolo Jeho najväčšou traumou.

Áno, utrpenie, ktorým Ježiš prechádzal, nemožno ľudským rozumom pochopiť. Premýšľajme však o Jeho fyzickom, duševnom, ale najmä duchovnom utrpení, aby sme mohli novým spôsobom a dôkladnejšie oceniť Jeho nesmierne veľkú lásku k hriešnym ľuďom.

Fyzické utrpenie: Nemožno porovnať zničenie Rembrandtovho originálu a kusa špinavého papiera. O koľko viac platí, že smrť dokonalého Ježiša Krista nemožno porovnať so smrťou akéhokoľvek človeka.

V Starej zmluve je proroctvo, ktoré presne predpovedá fyzické utrpenie a zohavenie Pána Ježiša: „...*lebo neludsky bol znetvorený jeho výzor a jeho postava človeku nepodobná...*“ (Izaiáš 52, 14). No preklad tejto časti Písma nevystihuje pôvodný hebrejský text. Podľa neho Boh predpovedal, že s Jeho milovaným Synom budú zaobchádzať tak brutálne, že sa nebude ani len podobáť na ľudskú bytosť.

To isté predpovedal o sebe sám Ježiš: „*Ajhla, vystupujeme do Jeruzalema, a Syn človeka bude vydaný veľkňazom a zákonníkom, odsúdia Ho na smrť a vydajú pohanom. Potom sa Mu budú POSMIEVAŤ, OPTUJÚ HO, ZBIČUJÚ A ZABIJÚ...*“ (Marek 10, 33–34).

A presne to sa aj stalo. Evanjelista Marek neskôr opísal, čo priami svedkovia videli: *najprv Ho bili, potom na Neho plivali, potom sa Mu posmievali a nakoniec Ho ukrižovali* (Marek 15, 19–20).

Rímsky bič, ktorý spôsoboval tržné rany na tele odsúdencu, bol vyrobený z kožených remeňov, ktoré boli na koncoch zaťažené ostrými kúskami kosti alebo olova. Tie trhali telo na chrbáte i na hrudi. Takto trpel Spasiteľ ešte pred ukrižovaním. V Starej zmluve čítame proroctvo aj o tom, že sám Mesiáš povie: „...prebodli mi ruky, nohy. Môžem si spočítať všetky kosti, oni sa prizerajú...“ (Žalm 22, 17-18). Áno, dokonalý Ježiš prešiel bolestnou mučeníckou smrťou. Hrozná fyzická týranie a zmrzačenie, ktorým Pán Ježiš prešiel, tá hrozná bolesť zdeformovala Jeho výzor. A to nehovoríme o ukrižovaní!

Pomáha ti pohľad na Jeho fyzické utrpenie lepšie pochopiť ako veľmi Ťa Boh miluje?

Citové utrpenie: Napriek tomu, že fyzické utrpenie ukrižovaného Ježiša je za hranicou nášho chápania, bolo len časťou Jeho skutočného utrpenia. Fyzická bolesť bola iba odrazom Jeho skutočných hlbokých múk.

Na kríži prežil nesmierne hlbokú a trýznivú úzkosť. Evanjelista Ján zaznamenal udalosti týchto strašných hodín:

„...keď však (rímski vojaci) prišli k Ježišovi a videli, že je už mŕtvy, nelámali Mu hnáty, ale jeden z vojakov prebodol Mu kopijou bok, a hneď vyšla krv a voda“ (Ján 19, 33-34).

Niektorí lekári tvrdia, že krv a voda, ktorá vytiekla z Jeho prebodnutého boku svedčí o tom, že Ježiš zomrel s roztrhnutým srdcom. Kardiológovia to vysvetľujú tak, že keď Ježišovo srdce zlyhalo, krv sa vyliala do perikardu (blana, v ktorej je uložené srdce). To môže byť vysvetlenie, prečo z prebodnutého Spasiteľovho boku vytiekla krv a voda. V 69. žalme, ktorý tiež patrí medzi prorocké žalmy týkajúce sa Kristovej smrti, čítame o traume, ktorá poznačí Jeho srdce. „*Pohana mi zlomila srdce...*“ (Žalm 69, 21 Ekumenický preklad). Nepredstaviteľné citové a duševné utrpenie doslova roztrhlo Jeho milujúce srdce.

Jeho čisté srdce plné lásky muselo uniesť bolesť a zlo celého ľudstva. Na Jeho čistú nevinnú dušu sa oborili vlny samého pekla. Preto Pán Ježiš zomiera s roztrhnutým srdcom.

Pomáha ti pohľad na Jeho duševné utrpenie lepšie pochopiť, ako veľmi ťa Boh miluje?

Duchovné utrpenie: Pán Ježiš na kríži zvolal: „*Môj Bože, môj Bože, prečo si ma opustil?*“ (Matúš 27, 46). Kvôli našim hriechom a zdedenej hriechnej prirodzenosti sme boli všetci oddelení od spoločenstva s Bohom. Bez pomoci z neba by sme všetci zostali v duchovnej smrti. Napriek tomu, že Pán Ježiš bol úplne bez hriechu, na kríži Ho Otec opustil. Zomrel len preto, že zobral na seba tvoje a moje hriechy. Súčasťou Jeho smrti za nás bola aj hrozná úzkosť z oddelenia od svojho Otca.

Vo chvíli, keď sa Boží Syn stal hriechom za teba a za mňa, nebeský Otec a Svätý Duch musel od milovaného Syna odísť. Ježiš zostal sám.

Napriek tomu, že Pán Ježiš ešte predtým, než začal čas, žil v neprístupnom svetle ako súčasť trojjediného Božieho bytia, teraz bol oddelený od harmónie a svätosti Jeho večnej slávy. A to je duchovná smrť.

Keď Ježiš visel na kríži, Boh, ktorý je večným svetlom, nemohol byť v spojení s hriechom, ktorý je tmou. Preto keď Ježiš zomieral za tvoje i moje hriechy, tento skazený svet sa na tri hodiny ocitol v tajupnej tme.

Slnko sa muselo do tmy skryť
a svoju slávu celkom zahaliť,
keď Kristus, majestátny Tvorca zomieral,
kvôli hriechu stvoreného človeka.

Isaac Watts (1674-1748)

Na tretí deň však Boh všemohúcim slovom vyvádza Pána Ježiša z hrobu von. Vzkriesil nielen Jeho fyzické telo, ale naveky bolo obnovené Jeho spoločenstvo s Otcom. Áno, Pán Ježiš je navždy fyzicky i duchovne večne živý a slávny. A tento Jeho vzkriesený život je v Jeho sile dostupný každému, kto Mu uverí a je vďačný za to, čo urobil pre nás na križi. Tento život ponúka Boh každému, kto Ho osobne prijme ako Spasiteľa a Pána. Pre takýchto ľudí apoštol Pavel napísal:

„Ale Boh, bohatý na zmilovanie, pre svoju veľkú lásku, ktorou si nás zamiloval, obživil nás s Kristom, keď sme boli mŕtvi v prestúpeniach - veď milosťou ste spasení! - a spolu nás vzkriesil a spolu posadil v nebesiach v Kristovi Ježišovi...“
(Efezským 2, 4-6).

Keď apoštol Pavel vyhlásil, že Kristus vstal z mŕtvych ako prvý (Skutky apoštolov 26, 23), nezabudol na ľudí, ktorí sa mohli znovu vrátiť do života potom, čo fyzicky zomreli. Ježiš bol skutočne prvý, pretože bol prvým človekom, ktorý vstal z mŕtvych nielen fyzicky, ale aj duchovne. Už nikdy viac nezomrie.

Väčšina ľudí sa ľahšie vžije do fyzického a duševného utrpenia Pána Ježiša, než do Jeho duchovnej agónie. A predsa Mu najväčšiu bolesť spôsobilo prerušenie večného spoločenstva a dôverného vzťahu s Otcom.

Predtým než začal existovať čas, ešte skôr než Ježiš stvoril vesmír a všetko, čo je v ňom, vrátane našej planéty Zem, Boh vedel, akú obrovskú cenu bude nutné zaplatiť za návrat hriešnikov k Stvoriteľovi. Aby však hriešnikov priviedol do večného spoločenstva so sebou samým, Jeho srdce naplnené bezhraničnou láskou sa rozhodlo, že On sám, trojediný Boh, strpí nevýslovnú, nepredstaviteľnú fyzickú, duševnú a duchovnú agóniu. Charles Wesley (1707-1788) napísal:

„Ako to, že Ty, môj Boh, Ty úžasná, bezhraničná láska, láska mojím rozumom nepochopiteľná, si prišiel, aby si za mňa zomieral?“

Už chápeš, že Boh ťa skutočne miluje?

Smrť zasadila smrti smrteľnú ranu

Dr. Sangster bol jedným z najobdarovanejších rečníkov, akých som kedy poznal. Svoj jazyk nadšene a ochotne používal ako nástroj na to, aby krásne hovoril o svojom Pánovi a Spasiteľovi Ježišovi Kristovi. Pred svojou smrťou však stratil schopnosť rozprávať, pretože jeho ústa napadla rakovina. Na veľkonočnú nedeľu ráno napísal: „Lepšie je nemať jazyk a silnú túžbu volať „Ježiš vstal z mŕtvych“, než mať zdravý jazyk, ale žiadnu túžbu volať.“

Pretože Ježiš Kristus je Boh Stvoriteľ, dokázal stvoriť život z ničoho. A pretože Pán Ježiš Kristus je aj Boh Spasiteľ, dokázal zvíťaziť nielen nad smrťou, ale z temného hrobu vyniesť život a svetlo. Veď ako by mohol hrob a smrť držať Stvoriteľa života?

Keď apoštol Pavel písal veriacim do Korintu, pripomenul im, že boli zachránení od následkov hriechu, pretože *prijali* čo im odovzdal. „...že Kristus umrel pre naše hriechy podľa písem a bol pochovaný a v tretí deň bol vzkriesený podľa Písem...“ (1. Korintským 15, 3-4). Každý skutočný kresťan, ako dnes tak aj v minulosti, prijal a má základ v tom, že Kristus zomrel za jeho hriechy, vstal z mŕtvych a dal mu nový život v Ňom.

Možno uvažuješ o tom, čo všetko sa dialo s Pánom Ježišom medzi tým, čo bol ukrižovaný a o tri dni vstal. Odpoveď nám Boh zjavil v Pavlovom liste veriacim v Efeze.

„Čo iného znamená to: vstúpil, ako že aj zostúpil do nižších častí zeme? Ten, čo zostúpil, je ten istý, čo aj vystúpil nad všetky nebesá, aby naplnil všetko“ (Efezským 4, 9-10).

Áno, Biblia nám hovorí, že Pán Ježiš Kristus najprv zostúpil do hlbších častí duchovného sveta. Potom vystúpil do neba a so sebou vedie víťazoslávny zástup veriacich z doby Starej zmluvy ako časť trofeje svojho víťastva. Dnes si môže byť každý skutočný kresťan istý tým, že dvere smrti sú pre neho vlastne bránou do nebeskej slávy. Áno, Kristus zvíťazil nad fyzickou, aj nad duchovnou smrťou v náš prospech.

„Kde je, ó, smrť, tvoje víťazstvo? Kde je, ó, smrť, osteň tvoj? Ostňom smrti je však hriech a silou hriechu je zákon. Ale vďaka Bohu, ktorý nám dal víťazstvo v našom Pánovi Ježišovi Kristovi!“ (1. Korintským 15, 55-57).

Smrť premohla knieža smrti

Dôvodom, prečo sa Boh obliekol do „tela a krvi“, čiže do ľudského tela nebolo len to, aby mohol zomrieť za moje a tvoje hriechy, ale aj to, „aby smrťou zničil toho, čo má moc smrti, to jest diabla...“ (Židom 2, 14).

Pán Ježiš vzal Satanovu vlastnú zbraň – smrť, a použil ju, aby ňou Satana úplne porazil. Preto je Ježiš skutočný vysloboditeľ človeka – mužov i žien, ktorí potrebovali vyslobodenie z duchovného zajatia a z moci smrti. Vo svojej rebélii Satan zamýšľal pre ľudstvo stvorené na Boží obraz len jeden cieľ – večné otroctvo, zajatie, večné spútanie svojou mocou. Smrť Pána Ježiša však zasadila kniežaťu smrti smrteľný úder.

Všetko sa to odohralo v Ježišovom ľudskom tele, v tele zo skutočného svalstva a kostí. Porazil Satana, premohol smrť, vstal z mŕtvych a vyšiel von z hrobu. Potom vystúpil do neba, „kam vošiel za nás Ježiš ako predchodca...“ (Židom 6, 20). Deje sa niečo výnimočné. Po prvýkrát v dejinách nebies a zeme **nevinný, bezhriešny a dokonalý Človek** vstupuje do neba. Svojou smrťou na kríži otvoril dvere aj ďalším. Všetkým, ktorí Ho nasledujú.

ODKAZ LÁSKY

Je úžasné poznať, ako Pán Ježiš otvoril cestu do neba, ktoré bolo pre hriešnikov zatvorené. Každý z nás sa teraz môže slobodne zaradiť do dlhého a triumfálneho zástupu tých, ktorí prijali Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa a Víťaza. Je rovnako úžasné zistiť, že pred svojou smrťou Ježiš slúbil, že po svojom vystúpení do nebies pošle veriacim na zem Svätého Ducha. Doslova povedal:

„Ako Písmo hovorí: Rieky živej vody potečú z vnútra toho, kto verí vo mňa. A to povedal o Duchu, ktorého mali prijať tí, čo uverili v Neho; Duch [Svätý] totiž ešte nebol (tam), pretože Ježiš nebol ešte oslávený“ (Ján 7, 38–39).

„Ale teraz idem k Tomu, ktorý ma poslal...“ (Ján 16, 5). „A ja budem prosiť Otca, a dá vám iného Radcu, aby bol s vami až naveky, - Ducha pravdy...“ (Ján 14, 16–17). „...Vám prospeje, aby som odišiel; lebo ak neodídem, Radca nepríde k vám; ale ak odídem, pošlem Ho k vám“ (Ján 16, 7). „On mňa oslávi, lebo z môjho vezme a bude zvestovať vám“ (Ján 16, 14).

Už sme hovorili o tom, ako sa Boh oslávil v smrti svojho Syna. Teraz sa možno pýtaš: „Ako môže byť Ježiš oslávený tým, že dá Svätého Ducha tebe a mne?“

Ježiš je oslávený v živote každého skutočného kresťana, cez ktorého prúdi Božia láska. V Biblii čítame: „...láska Božia je nám rozliata v srdciach skrze Ducha Svätého, ktorý je nám daný“ (Rímskym 5, 5). Božia láska prevyšuje všetky štíty ľudskej lásky a priťažlivosti. Ak správne zareaguješ na dokonané dielo Pána Ježiša na kríži, začne prostredníctvom Ducha Svätého ukazovať svoju lásku k ľuďom práve cez teba. Naozaj úžasné!

Uveriť, že Kristus zomrel za tvoje hriechy a vzdávať Mu za to vďaku a chválu znamená, že začínaš osobne prežívať nie-

len odpustenie hriechov, ale aj vnútorné uistenie o Božej zachraňujúcej láske v tvojom živote.

Ak otvoríš svoj život a srdce, aby v ňom prebývala a pôsobila prítomnosť Pána Ježiša Krista, staneš sa nástrojom Jeho lásky vo svete, ktorý lásku nepozná.

Raz sa ktosi spýtal istého renomovaného nemeckého teológa: „Aká je vaša najhlbšia myšlienka o Bohu?“ Na veľké prekvapenie odpovedal slovami jednoduchej detskej piesne: „Miluje ma Ježiš, viem. V Biblii si o tom čítať smiem.“

Áno, Boh ma skutočne miluje. A Boh **SKUTOČNE** miluje aj teba.

V márnosti som život utrúcal,
nedbajúc, Pána som križoval,
nevediac, že za mňa život dal
na Golgote.

Milosť Božia bola veľiká,
zdarma bola pre mňa, hriešnika.
Slobodu som našiel pod krížom
na Golgote.

Na zamyslenie

1. Ako najlepšie dokážeš, že niekoho miluješ: slovami, ktoré povieš, alebo skutkom, ktorý urobíš?
2. Ako dokázal Boh svoju lásku k tebe?
3. Ako odpovieš na Božiu lásku ty osobne?

---

*Aj v dobe elektroniky
každý chirurg v operačnej sále
stotožňuje hodnotu krvi so samým životom.
Krv a život sú neoddeliteľné.
Ak stratíš jedno, strácaš oboje.*

Dr. Paul Brand

Kde môžem nájsť život?

Blížila sa polnoc. Stáli sme s manželkou na železničnej stanici Gare St. Lazare v Paríži. Pred nami bola únavná, dlhá osemnásťhodinová cesta. Na stanici boli stovky ľudí. Všetci sme čakali na kontrolóra cestovných lístkov, aby sme mohli nastúpiť do vlaku.

Väčšina cestujúcich boli mladí ľudia. Zdalo sa, že sú zo všetkých krajín Európy. Niektorí len tak ležali, iní spali. Batohy im slúžili ako slabá náhrada za pohodlný vankúš. Ich priatelia stáli akoby na stráži, a pritom pomaly jedli a pili.

S niektorými z nich sme začali rozhovor. Keď na moment zložili masku z tváre, vybadali sme, že svoj vysnívaný ideál života ešte nenašli, a stále ho hľadajú. Netrvalo dlho a náš rozhovor sa obrátil k osobe, ktorá cestovala s Dorothy a so mnou. Bol to Pán Ježiš Kristus.

Niektorí z týchto mladých ľudí dychtiacich po dobrodružstve sa nám zverili, že túžia nájsť „pravý život“. Niektorí dúfali, že to bude možno v ďalšom meste, iní v novom priateľstve a ďalší verili, že svoj život obohatia o novú dimenziu použitím neznámej drogy alebo účasťou na párty plnej alkoholu. Nemálo z nich sa však priznalo, že majú strach zo smrteľnej choroby AIDS. Je to vlastne „choroba krvi“. Za normálnych okolností je krv riekou života. V tomto prípade sa však stáva nakazenou riekou smrti.

Musím sa priznať, že pre mňa bol pohľad na krv vždy odpudzujúci. Spomínam si, ako som raz prijal pozvanie sledovať operáciu v londýnskej nemocnici. Nebolo to zo zve-

davosti, ale skôr v snahe naučiť sa prekonať fóbiu z krvi človeka. Ako sa však skalpel zarezal do tela pacienta, takmer som zamdlel. Doktor, ktorý bol mojim priateľom, si všimol, že sa kúpem vo vlastnom pote a mám popolavobielu farbu. Navrhol mi, aby som vyšiel z miestnosti. Nemusel mi povedať dva razy.

Aj keď sa stane, že človek stratí veľa krvi, život a zdravie sa môžu rýchlo vrátiť, ak sa dostatočne rýchlo nahradí transfúziou zdravej krvi. Vďaka dnešnej medicíne sa vopred načerpaná krv zo žíl zdravého človeka môže použiť ako životodarný prúd, ako rieka života na záchranu umierajúceho alebo vážne chorého pacienta.

Dávno predtým, než začal lekárske výskum odhaľovať tajomstvá krvi, Boh povedal: „*Lebo život tela je v krvi...*“ (3. Mojžišova 17, 11).

Predsa však mnoho ľudí nevie, že je ešte jedna „choroba“, ktorá má globálny charakter a zasiahla celé ľudstvo. „*On (Boh) urobil z jednej krvi všetky pokolenia ľudskej, aby obývali celý povrch zeme...*“ (Skutky apoštolov 17, 26). Zdrojom „nákazy“ bol Adam, praotec celej ľudskej rodiny.

Keď prvý človek, Adam (1. Korinským 15, 45) zhrešil, všetky ďalšie generácie ľudí všetkých farieb pleti, miesta bydliska alebo postavenia prešli pod rovnaký rozsudok smrti. Biblia jasne hovorí. „...v Adamovi všetci zomierajú...“ (1. Korinským 15, 22). Tak ako sa AIDS prenáša do ďalšieho človeka nakazenou krvou, tak aj táto duchovná nákaza spôsobená hriechom sa prenáša z jednej generácie na druhú. Ak by tak nebolo, ľudia by mohli ísť rovno do neba bez toho, žeby museli prechádzať fyzickými chorobami a smrťou. No nie je to tak.

Ale vďaka Bohu za príchod a narodenie Pána Ježiša Krista. Pretože Jeho narodením sa medzi ľudí dostal prúd úplne čistej krvi. Stalo sa to nasledovne: Archanjel Gabriel oznámil Márii, že počne a porodí syna, a Jeho meno bude Ježiš. Tejto cnostnej, nevydatej panne vysvetlil, akým spôsobom sa počatie dieťaťa uskutoční:

„Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho zatieni ťa; preto aj to, čo svätého narodí sa [z teba], bude sa volať Syn Boží“ (Lukáš 1, 35).

Tajuplný zázrak sa odohral v okamihu, keď došlo k oplodneniu vajíčka ženy semenom Svätého Ducha. V tejto dramatickej udalosti vošiel Boží život do ľudského pokolenia. V maternici Márie začalo rásť dieťaťko, v ktorom od embryonálneho štádia začala prúdiť Jeho prevzácna krv, ktorá nebola nakazená, znehodnotená ani znečistená. Áno, krv Pána Ježiša bola životom samým!*

Ľudská krv je neuveriteľne zložitá substancija. Lekári, ktorí sa zaoberajú jej výskumom, neustále objavujú ďalšie a ďalšie tajomstvá tejto životodarnej, zázračnej tekutiny. Niektoré funkcie krvi môžu byť označené jednoduchými pojmami, ako napríklad čistenie organizmu, distribúcia životodarnej výživy a odpudzovanie chorôb. V každej kvapke je vlastne zázrak. No ešte úžasnejšie je to, že Boh nám ponúka aj iný prúd krvi, ktorej pôsobenie je síce podobné, ale jej zámer a funkcia sú ešte zázračnejšie. Táto krv je k dispozícii všetkým, ktorí

---

*Vo svojej knihe *Chémia krvi*, M. R. DeHaan, M. D., cituje niekoľko uznávaných publikácií z oblasti fyziológie, pôrodnictva a opatrovateľstva. Prišiel k záveru, že „matka poskytuje fetusu (nenarodené vyvíjajúce sa dieťa) výživné prvky pre rast malého organizmu v utajenej komôrke svojej maternice, ale všetka krv, ktorá vzniká vo vyvíjajúcom sa dieťati, je tvorená ním samým. Od okamihu oplodnenia až po pôrod neprejde od matky k dieťatu ani kvapôčka krvi.“ Dr. Robert E. Coleman doplnil tento poznatok komentárom vo svojej knihe *Zapísané v krvi*: „Bez toho, žeby som akokoľvek spochybňoval túto skutočnosť (krv je tvorená fetusom vďaka mužskej spermii, a tak vlastne nemá žiadny priamy kontakt s matkou) je známe, že niektorí lekári túto skutočnosť spochybňujú. Na základe biologickej podstaty tohto faktu nevidím dôvod, aby bol predmetom sporných otázok.“ Skutočnosť, že Ježiš bol počatý Božou mocou, vylučuje akúkoľvek možnosť dedičného prechodu hriechu v kontexte biblického chápania čistoty a dôležitosti krvi Ježiša Krista.

hľadajú skutočný život. Krv Ježiša Krista je pre hriešnika jedným prostriedkom na očistenie od hriechu. Pre duchovne mŕtveho človeka je Jeho prevzácnou krvou jedinou nádejou, oživujúcou duchovnou transfúziou, ktorou môže prijať Život s veľkým „Ž“. Pre duchovne žijúceho človeka je krv Ježiša Krista Božím ochranným prostriedkom pred Satanovým útokom. V Biblii o nej čítame:

„Ved' viete, že zo svojho márneho počínania, zdedeného po otcoch, boli ste vykúpení nie porušiteľnými vecami, striebrom alebo zlatom, ale drahou krvou nevinného a nepoškrveného Baránka, Krista...“ (1. Petra 1, 18–19).

Krv má čistiacu silu

Pred nejakým časom sa v médiach hovorilo o nezodpovednosti a ziskuchtivosti istej dopravnej firmy, ktorá sa dopustila vážneho priestupku voči hygienickým požiadavkám ministerstva zdravotníctva. Aby spoločnosť zvýšila zisk, cisterny, v ktorých prevážali jedovaté látky, pri spiatočnej ceste naplnili tekutou výživou na použitie v nemocniciach. Výsledkom tejto nezodpovednosti bol kritický zdravotný stav mnohých pacientov, a dokonca ohrozenie ich života.

Boh však uložil do ľudského tela zázračný dopravný systém, ktorý roznáša potrebnú výživu bunkám a súčasne aj odstraňuje odpad a nečistoty, ktoré sa do tela dostali. Vďaka dokonalému spôsobu obehu krvi, žiadna bunka v ľudskom tele nie je vzdialená od krvnej vlásoknice viac ako je hrúbka ľudského vlasu. Ak by jedovaté prvky z buniek nášho tela neboli dôsledne a neustále odstraňované, dôsledkom by boli choroby a smrť.

Aj takto nám Boh ukazuje, ako veľmi Mu záleží na duchovnej čistote nášho srdca a ako sa postaral o to, aby mohol z nášho života odstrániť nákazu hriechu. Očistenie od hriechu je možné len krvou Ježiša Krista. *„Ale ak chodíme*

vo svetle, ako ON je vo svetle, máme spoločenstvo medzi sebou a krv Ježiša, Jeho Syna, očisťuje nás od každého hriechu“ (1. Jána 1, 7). Boh nám znovu a znovu potvrdzuje, že niet iného spôsobu ako nám môžu byť odpustené hriechy, pretože „bez vyliatia krvi niet odpustenia“ (Židom 9, 22).

Krv má životodarnú silu

Ďalšou funkciou krvi je zabezpečovanie prísunu vody a výživy do celého tela. Bez tohto dopravného mechanizmu telo nemôže žiť. Ak krv nezabezpečí bunkám potrebný prísun zdravej výživy, zasiahnuté časti tela začnú okamžite odumierať. Výsledným efektom zlyhania cirkulácie krvi je smrť. Opäť vidíme potvrdenie biblického výroku, že v krvi je život.

Keď si uvedomíme životodarnú silu krvi, ešte lepšie chápeme slová Pána Ježiša, ktorými prekvapil svojich učeníkov, keď im hovoril o vlastnej krvi:

„Veru, veru hovorím vám: Ak nejete telo Syna človeka a nepijete Jeho krv, nemáte života v sebe. Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život, a ja ho vzkriesim v posledný deň. Lebo moje telo je pravý pokrm a moja krv je pravý nápoj. Kto je moje telo a pije moju krv, zostáva vo mne a ja v ňom“ (Ján 6, 52–56).

Aká je to radosť spoznať skutočný zdroj duchovného života! Ježišova krv bola preliata preto, aby hriešnik mohol byť vykúpený zo svojich hriechov. A vďaka Jeho preliatej krvi môžeme byť účastní na Jeho živote, ktorý ponúka každému, kto Ho hľadá. Pán Ježiš vysvetlil skutočný obraz pitia Jeho krvi, keď povedal: „...zostáva vo mne a ja v ňom“ (Ján 6, 56).

Každý veriaci, ktorý osobne prežil silu vzkrieseného Krista a prítomnosť Jeho Ducha, môže prehlásiť: Teraz už vo mne žije vzkriesený Kristus a bude vo mne žiť naveky. Pre takého človeka je účasť na jedení chleba a pití vína v spoločenstve

veriacich jednoduchým symbolickým aktom a svedectvom o vnútornej a neviditeľnej realite, že v nich žije živý Kristus. Nie je to úžasné?*

Životodarné pôsobenie a sila vzácnej Ježišovej krvi sa prejavuje v živote veriaceho človeka prostredníctvom moci Svätého Ducha.

Krv má ochrannú silu

Existuje aj ďalšia zázračná funkcia ľudskej krvi. Nie je len očisťujúcou a životodarnou, ale aj ochrannou silou.

Keď v Indii vypukol bubonický mor, celý svet ovládol strach. Lietadlá medzinárodných i vnútroštátnych letov boli dôkladne dezinfikované. V niektorých prípadoch došlo dokonca aj ku karanténe a k lekárskeým vyšetreniam priamo na letisku. Aby sa smrteľná choroba nerozšírila aj do ďalších krajín, na ďalšie lety z Indie bolo uvalené embargo.

Aj bez hrozby bubonického moru platí, že ľudské telo je neustále bombardované cudzími a život ohrozujúcimi baktériami. No krv nie je bezbranná. Jej úžasný obranný mechanizmus je v neustálej pohotovosti, pripravený na protiútok. Vo svojom obehu chrániacom život, nesie so sebou antitoxíny a ďalšie špecifické substancie, ktoré chránia organizmus pred inváziou baktérií. Keď ju krv zaregistruje, automaticky sa zvýši počet bielych krviniek, ktoré sú predovšetkým určené na ochranu organizmu a naskočí ochranný režim.

Aké je to úžasné, že krv Pána Ježiša má rovnakú chrániacu službu v našom duchovnom živote. Ona chráni spaseného

---

* Je smutné, že mnoho miliónov ľudí verí, že chlieb a víno v eucharistii sa fyzicky premieňajú na telo a krv Pána Ježiša Krista. To neučil ani Ježiš, ani Jeho apoštoli. To, čo Pán Ježiš zamýšľal a predkladal ako symbol svojho života v nás, žiaľ, ľudia pochopili ako doslovný fyzický akt požívania ľudského tela.

človeka uprostred neustálych bombardovaní satanskými silami. V prorocktvie o boji medzi Satanom a spasenými Božími ľuďmi v poslednom úseku ľudských dejín čítame: „*Oni však zvíťazili nad ním krvou Baránkovou a slovom svojho svedectva a nemilovali svoj život až do smrti*“ (Zjavenie Jána 12, 11). Aj ty môžeš prekonať odporné útoky diabla vďaka ochrannej moci, ktorá je vo vzácnej krvi Ježiša Krista.

Víťazstvo Krista nad Satanom bolo predpovedané hneď potom, ako diabol oklamal Adama a Evu. Pán Boh sľúbil, že to bude semeno ženy, ktoré spôsobí diablovej porážke: „*Položím nepriateľstvo medzi teba a ženu, medzi tvoje potomstvo a jej potomstvo; ono ti rozmliaždí hlavu a ty mu schvatneš päťu*“ (1. Mojžišova 3, 15). Semeno ženy rozmliaždí Satanovu hlavu, ale nie skôr, ako had schvatne päťu predpovedaného Mesiáša. Bol to Pán Ježiš Kristus – semeno ženy.

„...smrťou zničil toho, čo má moc smrti, to jest diabla...“
(Židom 2, 14).

Na rozdiel od ľudí, ktorí sa ženú za svojimi ilúziami, mnohí už našli zdroj skutočného života. Nedávno sme s Dorothy stretli stovku takýchto ľudí v Ugande. Opísovanú čistiacu, životodarnú a ochrannú moc objavili vo vzácnej krvi Pána Ježiša Krista. Mohli skutočne dosvedčiť, že staré veci pre nich pominuli a zrazu všetko nastalo nové.

Tesne pred vojenským prevratom v Keni sme napriek varovaniu pracovníkov ambasády vedení Svätým Duchom pokračovali na ceste do vnútrozemia. Boh sa staral o plánovanie a načasovanie dlhoočakávaného školenia, ktoré sme usporiadali pre ugandských kazateľov a ich manželky. Ako sme neskôr zistili, Boh sa vopred postaral aj o náš spiatocný let. Naše lietadlo bolo posledné, ktoré opustilo Entebbe.

Hneď po príchode do tejto krajiny sme cítili atmosféru napätia a strachu. Zmätok a špina boli neopísateľné. Jedno z mála áut, ktoré sa v celej oblasti nachádzalo, už bolo

pripravené, aby sme sa z letiska mohli dostať na miesto určenia. Cesta bola posiatá krátermi po výbuchoch bômb. Prešli sme len krátku vzdialenosť, keď nás zastavili ozbrojení neupravení vojaci, ktorí nám prikladali pištole na spánky. Nevedeli sme, či sú v službách armády, alebo protivládni vzbúrenci, alebo sú to len násilníci poobliekaní do vojenských uniforiem. Obzreli si nás i nášho vodiča. Mal črty prezrádzajúce, že patrí do ich kmeňa, a tak nás horko-ťažko pustili. Neokradli nás, ani nám neublížili.

Keď sme napokon prišli do cieľa, pred nami stála špinavá tmavá budova, ktorá mala slúžiť ako stredisko pre náš seminár. Pomaly sa začali schádzať kazatelia aj so svojimi manželkami a my sme rýchlo zabudli na prostredie, v ktorom sme sa ocitli. Bol to sám Pán Ježiš, ktorý nás obdaroval hlbokým vnímaním svojej slávy a prežívaním Jeho prítomnosti medzi veriacimi žijúcimi v tejto strachom naplnenej krajine. Stretnutia v Ugande zostanú v našich spomienkach na celý život. Bolo to najväčšie dobrodružstvo, ktoré sme prežili v službe a na ceste so živým Bohom.

Prítomní dokázali každý deň sedieť osem hodín na nepohodlných laviciach a s napätím počúvať pravdy Božieho slova z Biblie, ktoré sme im aj s Dorothy priniesli. Počas vyučovania sa Dorothy starala o písanie hlavných bodov na čiernej tabuli, aby si ostatní mohli robiť poznámky na kúsky papierov, ktoré boli veľmi vzácne. Jedného dňa vrazili do miestnosti chlapi, z ktorých jeden bol očividne pod vplyvom alkoholu. Toho veriaci muž sediaci pri dverách vyhodil, zatiaľ čo ďalší si razil cestu dopredu a nebezpečne sa oháňal puškou. Nakoniec zastal pred Dorothy a zbraňou jej mieril na srdce.

„Modlime sa za tohto vzácneho muža, aby spoznal Ježiša,“ povedala Dorothy.

Po krátkej chvíli, ktorá mi pripadala ako večnosť, sa náš tlmočník obrátil ku mne s výrazom hlbokého úžasu: „Nemôžem uveriť tomu, čo ten vojak hovorí: Chcem spoznať

Boha tejto ženy!“ Videl som, ako dotyčný padá na kolená. Na jeho výraz nikdy nezabudnem. Už či to bol anjel, ktorý dotyčného muža donútil padnúť na kolená, alebo to bol prejav majestátnej Božej prítomnosti, svätosti a moci, ktorá vládla na našom stretnutí, neviem. V každom prípade to bol úprimný čin pokory, ktorý vyjadril verejne. Spolu s ním spadla na zem aj zbraň. Vojaka odzbrojil sám Boh.

Nastala chvíľa, ktorú sme nemali v pláne. Ale Dorothy vedela, čo má robiť. „Modlite sa so mnou. Pomôžem vám,“ povedala Dorothy. A tak krok za krokom viedla túto diablom oklamánú a núdznu dušu ku krížu – k Spasiteľovi hriešnych ľudí. Tento muž našiel v krvi Ježiša Krista zdroj skutočného života.

Prečo hovorím o tejto skúsenosti? Preto, čo sa udialo potom.

Mnohí z prítomných mužov mali vážne dôvody, aby sa báli a nenávideli tohto vojaka. Životy mnohých z nich boli mimoriadne ohrozené. Jeden z prítomných kazateľov nemal prsty. Prišiel o ne počas nevydareného útoku na jeho osobu, keď mu ich odstrelili. No preto, že osobne poznali a milovali Pána Ježiša, obstali násilníka, ktorý práve vstal z kolien. Objímali ho a na modlitbe ďakovali Bohu, že sa stal ich novým bratom v Kristovi.

Potom bez hudobného doprovodu, v typickom nádhernom africkom štýle sa pustili do živého spevu. Dodnes mi v srdci znejú slová, ktoré spievali:

Ó, krv Ježiša,
ó, krv Ježiša,
ó, krv Ježiša,
ma očisťuje od hriechu.

Keby vodcovia tohto sveta boli v ten deň s nami, boli by svedkami jediného možného – Božieho riešenia kmeňových, rasových i medzinárodných konfliktov:

„...a aby Ním zmieril so sebou všetko, aj čo je na zemi aj čo je v nebesiach, a priniesol pokoj v krvi Jeho kríža“ (Kolosenkým 1, 20). „Aj vás, ktorí ste kedysi boli odcudzení a vo (svojich) zlých skutkoch ste zmýšľali nepriateľsky... (Kolosenkým 1, 21).

Pre tých, ktorí majú vzťah s Bohom, platia nasledovné slová: *„...budeme teda zachránení od hnevu skrze Neho, keď sme teraz ospravedlnení Jeho krvou. Lebo ak sme boli zmierení s Bohom smrťou Jeho Syna už vtedy, keď sme boli nepriatelia, o čo skorej budeme zachránení Jeho životom, keď sme zmierení?!“ (Rímskym 5, 1–10).*

Na zamyslenie

1. Skutočne túžiš po živote s veľkým „Ž“? Je to život, o ktorom Pán Ježiš povedal: „...ja som prišiel, aby život mali a hojne mali“ (Ján 10, 10).
2. V čom je v ľudskom tele život? (Čítaj 3. Mojžišova 17, 11).
3. Aký význam s dopadom na večnosť má krv Pána Ježiša?

Poddávaš sa jej očistujúcej sile?

Poddávaš sa jej životodarnej sile?

Poddávaš sa jej ochranej sile?

Pán Ježiš povedal: „Ja som vzkriesenie a život, - kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď by umrel, a nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa“ (Ján 11, 25-26).

---

*Dokonalosť umeleckej maľby,
žiarivosť ľudskej tváre,
grandiózna krása krajiny -
nič z toho sa nedá verne opísať.
Je potrebný zrak.*

Ako sa môžem stať súčasťou Božej rodiny?

Začiatkom štyridsiatych rokov dvadsiateho storočia urobila veda veľký pokrok v očnej chirurgii. Lekári začali transplantovať zdravú očnú rohovku človeka, ktorý práve zomrel, pacientovi, ktorý bol slepý. Dr. Sangster mi rozprával svoje skúsenosti prvej úspešnej transplantácie očnej rohovky.

Dr. Sangster sprevádzal dvoch ľudí do krásneho Surrey Downs v Anglicku. Jedným z nich bola žena, ktorá sa narodila slepá a druhý očný chirurg. Oči pacientky chránilo niekoľko vrstiev obväzov, aby sa ich po operácii nedotklo svetlo. Čakal niekoľko dní, až sa začalo pomalé a postupné odstraňovanie obväzov. Pacientka začala vnímať svetlo už cez posledné tenké vrstvy obväzu a bola veľmi vzrušená. V to ráno, ešte pred východom slnka, z očí ženy, ktorá nikdy predtým nevidela, odstránili aj posledný obväz.

Východ slnka ani nemohol byť krajší. Slnko pomaly a majestátne vystupovalo nad horizont. Tiene sa skracovali a listy na stromoch boli v rannej nádhere stále zelenšie. Vtáky živo poskakovali po trávniku zmáčaného rosou, aby si našli raňajky. Pred očami ženy sa otváral svet, ktorý nikdy predtým nepoznala. So slzami radosti volala: „Viem, že ste sa mi snažili opísať všetko to, čo teraz vidím. No nikdy som si nevedela predstaviť, žeby niečo mohlo byť také krásne ako svet, ktorý sa mi práve otvoril!“ Potom si sadla a v nemom úžase pozorovala každý detail prekrásneho Božieho diela.

Ako by si opisal červenú farbu človeku, ktorý nikdy nevidel? Alebo krásu západu slnka? Je to nemožné. Slová, ktorými chceme vyjadriť to, čo vidíme, nevystihujú krásu a majú malý význam v ušiach človeka, ktorý ju nikdy nevidel. Dokonalosť umeleckej maľby, žiarivosť ľudskej tváre, krása krajiny – nič z toho sa nedá opísať slovami. Je potrebný zrak.

Ten istý problém má veriaci človek, ktorý sa snaží vyjadriť duchovnú krásu neveriacemu. Raz som sa rozprával so študentom medicíny, ktorý sa práve pripravoval na záverečné skúšky. Všetmožne som sa mu pokúšal vysvetliť krásu Božej lásky. „Ja to proste nevidím,“ odpovedal. Rozumel som mu. „Ja neočakávam, že to dokážeš. Si ako človek, ktorý žije v tmavej miestnosti. Viem, aké to je. Žil som v duchovnej temnote, ale teraz som na svetle Božej lásky. Ak chceš porozumieť Božej láske, musíš vyjsť z tmavej izby a vykročiť do lúčov Jeho svetla.“ V ten istý deň si kľakol a poprosil Pána Ježiša, aby mu odpustil hriechy a vstúpil do jeho života. Nikdy nezabudnem na to, čo povedal, keď vstal z kolien: „Nikdy som si nemyslel, že Božia láska je taká krásna!“

Ako nám fyzický zrak umožňuje vnímať krásy Božieho stvorenia, tak duchovný zrak umožňuje ľudskej duši poznať realitu Božej prítomnosti, sily a lásky.

Keď Pán Ježiš odišiel do nebies, prostredníctvom apoštola Jána vyslovil šokujúcu diagnózu ľudí žijúcich v Laodikei: „...nevieš, že si... slepý“ (Zjavenie Jána 3, 17). Vieš si predstaviť slepého, ktorý si ani nie je vedomý svojho úbohého stavu? Keď Pán Ježiš určil chorobu, predpisuje aj liek, ktorý sa dodnes nezmenil „Pomaž si oči s kolýriom, aby si videl“ (Zjavenie Jána 3, 18). Duchovná slepota vyžaduje duchovnú očnú operáciu, ktorú môže vykonať len Svätý Duch. On pracuje a pôsobí tak, aby sa oči otvorili.

Keď si sa narodil, narodil si sa fyzicky. Duchovný zrak a duchovné chápanie sa však fyzickým pôrodom nezískava. Cesta z duchovnej slepoty k *svetlu poznania Božej slávy* (2. Korintňanom 4, 6), sa začína duchovným narodením.

Musíš sa narodiť druhý raz. Práve to povedal Ježiš Nikodémovi:

„Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je duch. Nediv sa, že som ti povedal: Treba sa vám znova narodiť“ (Ján 3, 6-7). „Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže uzrieť kráľovstvo Božie“ (Ján 3, 3).

Takže, ak chceš vidieť Božie kráľovstvo, musíš sa znova narodiť.

Ako každý, aj ty si sa narodil s určitým prázdny priestorom, ktorý môže zaplniť len Boh. Všetci ľudia cítia prázdnotu, ktorá volá po Tom, ktorý nás stvoril. Len Pán Ježiš Kristus v ľudskom srdci môže navždy utíšiť volanie po naplnení. Keď Ho prijmeš ako svojho osobného záchranca, Jeho zástupná smrť splní svoje najvyššie poslanie a zámer. On nezomrel na kríži len preto, aby ti Boh mohol odpustiť hriechy. Zomrel aj preto, aby tvoje srdce mohlo byť duchovne čisté, aby v ňom mohol prebývať ako živý Pán. Preto je nevyhnutné, aby si mal odpustené hriechy.

Pri rozhovore s jedným mladým veriacim Afričanom som si uvedomil, že má veľkú túžbu podeliť sa o dobrú správu o Kristovi s mladými ľuďmi svojej krajiny. Nasledujúci týždeň som vyučoval Božie slovo na konferencii kazateľov a pozval som aj jeho. Keďže konferencia sa mala konať niekoľko stoviek kilometrov od jeho bydliska, navrhol som mu, aby prišiel autobusom. Uvedomoval som si, že cestovanie po hrboľatých a prašných cestách bude namáhavé, ale William predsa prišiel. Bol veľmi ustatý, no nesmierne šťastný, že sa bude môcť viac naučiť o Bohu a Jeho Slove. Jeho cieľom nebolo urobiť si preplneným autobusom v horúčave výlet. Z lásky k svojmu Pánovi a túžby pomôcť mnohým mladým ľuďom osobne spoznať Krista, bol ochotný prekonať každú prekážku.

Pán Ježiš vedel, že jediný spôsob ako vstúpiť do tvojho života a mať s tebou vzťah bol ten, že musel podstúpiť

zdlhavú cestu na zem a zomrieť na kríži. Inak by nemohlo byť tvoje srdce očistené od hriechov. No Jeho najväčšou túžbou bolo, aby si mohol poznať krásny nový život s Ním a aby ti mohol vydobýť večné a živé spoločenstvo s Bohom. Či si môžeš priať ešte niečo viac? Napokon, osobný vzťah s Kristom bol Božím zámerom pri tvojom stvorení.

Mať istotu, že Kristus žije v srdci človeka znamená mať istotu, že večný život už začal. Kristova prítomnosť prináša do života človeka Jeho život.

„A toto je svedectvo, že Boh nám dal večný život, a tento život je v Jeho Synovi. Kto má Syna, má život; kto nemá Syna Božieho, nemá života“ (1. Jána 5, 11–12).

Človek, ktorý poprosí Pána Ježiša o odpustenie hriechov a prijme Ho do svojho života, prežíva väčšiu zmenu, než si vie vôbec predstaviť. Začína žiť úplne nový život. Netreba sa diviť, keď počujeme nového kresťana zvolať podobne, ako zvolal študent medicíny: „Nikdy som si nemyslel, že Božia láska je taká krásna!“

Ale ako?

Keď ľudia počuli kázať Petra o živote, smrti a vzkriesení Krista, Boh im dal túžbu spoznať Ho osobne. Svätý Duch urobil pre nich to, čo robí práve teraz pre teba. Počúvali Petra, ktorý hovoril, že Ježiš je Pán a predpovedaný Boží Mesiáš. Keď pochopili, kto vlastne ukrižovaný Ježiš je, nové poznanie v nich vyvolalo presvedčenie, že potrebujú záchranu. Zdesení si uvedomili, že pred niekoľkými týždňami odvrhli Božieho Syna ako Záchrancu (Spasiteľa), ba dokonca Ho ukrižovali ako zločinca. Ohromila ich hrôza z vlastných skutkov. Dojatí sa pýtajú: „*Čo máme robiť?*“ (Skutky apoštolov 2, 37).

Petrova odpoveď bola výzvou, aby robili pokánie. Bez pokánia nie je viera skutočnou vierou. Je len prázdnu

predstavou alebo fantáziou. Zachraňujúca viera zahŕňa úplné oddanie sa i zmenu postoja. Nie je to len rozumová zmena.

Ak v úprimnej dôvere ďakuješ Ježišovi za to, čo pre teba urobil keď zomieral na kríži, tvoj postoj voči Bohu aj voči hriechu sa nepochybne a dramaticky mení. Len vtedy a len za tohto predpokladu sa Svätý Duch dá do práce, aby vykonal duchovnú očnú operáciu; a tvoja myseľ začne zrazu vnímať veci, ktoré ti boli doteraz zakryté. Pôvodný význam slova „pokánie“ znamená „zmena mysle“. Z toho vyplýva, že znovuzrodenie si vyžaduje nevyhnutnú zmenu mysle a zmenu postoja k Bohu a hriechu.

Postoj k Bohu: Pokánie (zmena mysle) charakterizuje ochota vzdať sa akejkoľvek falošnej predstavy o Bohu. V Afrike som poznal ľudí, ktorí hneď potom, ako sa obrátili k Ježišovi, verejne pálili svoje modly a bôžikov, aj keď ich celý život uctievali. Mám priateľov, ktorí museli prekonávať obrovské spoločenské tlaky a čeliť dokonca aj vyhrážkam a nebezpečenstvu, keď opustili všeobecne uznávané náboženské systémy, v ktorých sa narodili, a ktoré boli v rozpore s Bohom Biblie. Zachraňujúca viera musí byť zakorenená v hlbokom presvedčení, že Ježiš je Jahve – jediný Boh Spasiteľ.

Postoj k hriechu: Keď prostredníctvom viery vstúpiš do osobného vzťahu s Pánom, so smútkom a hanbou si uvedomíš svoju hriešnosť. Zmena mysle, pokánie, ktoré prežiješ, navždy poznačí aj tvoj postoj k hriechu. Už ho nebudeš chcieť ignorovať. Nebudeš sa pokúšať ani o to, aby si si ho sám pred sebou ospravedlnil. Uvedomíš si, že vlastná spravodlivosť ňa nezachráni. V Božích očiach je „*všetka naša spravodlivosť ako poškvrené rúcho*“ (Izaiáš 64, 6). Kto prijme Ježiša, dostane túžbu odvrátiť sa a zanechať všetko, čo sa Mu nepáči.

Predstav si vojaka, ktorý dostal dovolenku, aby si od života v kasárňach oddýchol. V jeden deň však dostane dva listy.

Prvý je od priateľa a druhý od veliaceho dôstojníka. V liste od priateľa je pozvanie na svadbu. V druhom nájde rozkaz veliaceho dôstojníka, aby sa okamžite vrátil do kasárni. Samozrejme, že rozdiel medzi pozvánkou a rozkazom je veľký. Pozvanie možno zdvorilo odmietnuť, ale rozkaz si vyžaduje poslušnosť. Ak sa vojak do kasárni nedostaví, k rozkazu sa postavil s postojom rebélie.

Pretože Boh ťa miluje a vie, že hriech zničí tvoj život, nepožýva ťa urobiť pokánie, ale ti ho prikazuje. V závere svojho prejavu v Areopágu v Grécku apoštol Pavel povedal: „*Ale na časy tejto nevedomosti nehľadí Boh, lež teraz dáva zvestovať ľuďom, aby sa všetci všade kajali...*“ (Skutky apoštolov 17, 30). Slovo „všetci“ zahrňuje aj teba.

Zázrak spočíva v tom, že keď sa skutočne odvrátiš od svojich mylných predstáv o Bohu, od svojich osobných hriechov a s plnou dôverou sa obrátiš k Ježišovi, aby si Ho prijal za svojho Boha Spasiteľa, Svätý Duch začne pôsobiť v tvojom srdci, aby si *chcel a robil* (Filipským 2, 13) len to, čo je správne v Božích očiach. Boh sľubuje, že každému, kto je ochotný robiť pokánie, dá túžbu aj silu konať a žiť Božiu vôľu.

Ako priateľ ťa naliehavo žiadam, aby si bez odkladania prijal Ježiša Krista. Nájdi si nejaké tiché miesto, kde sa môžeš skloniť pred Bohom v úprimnej modlitbe. Samozrejme, že mechanické opakovanie nejakých slov, ti nepomôže. Najdôležitejšie je, aby si na Božiu výzvu reagoval vierou – hlbokým postojom dôvery v Pána Ježiša, ktorý povedal: „*Ja som cesta i pravda i život; nikto nepríde k Otcovi, len skrze mňa*“ (Ján 14, 6).

Ak máš túžbu, môžeš sa modliť k Pánovi vlastnými slovami a spontánne. Boh čaká na tvoju odpoveď, na reakciu tvojho srdca. Ak chceš, nasledujúce slová ti môžu pomôcť sformulovať vyznanie Pánovi, keď Mu chceš odovzdať svoje srdce.

Modlitebné vyznanie

Ó, Bože, som to ja, kto Ťa ani nepoznal, ani nemiloval. Ale ďakujem Ti, že Ty si ma poznal aj miloval.

Som hriešnik a sám nedokážem urobiť nič, čím by som si zaslúžil spasenie. Vierou sa teraz obraciam k Tebe, Pane Ježišu, a prosím Ťa o odpustenie. Vyznávam, že som hriešnik a je mi ľúto všetkých mojich hriechov. Ďakujem Ti, Pane Ježišu, že si zomieral aj za mňa, a že si mi ponúkol očisťujúcu a životodárnú silu svojej vzácnej krvi. Vierou vkladám svoj život pod ochranu Tvojej vzácnej krvi.

Prosím Ťa, vstúp do môjho srdca, Pane Ježišu, a riadiť môj život.

Ďakujem Ti, Pane Ježišu, že pôsobením Tvojho Svätého Ducha si ma znovuzrodil. Ďakujem Ti za úžasné poznanie, že prostredníctvom moci Tvojho zmŕtvychvstania som sa aj ja stal Božím dieťaťom, a že budem s Tebou žiť naveky.

„...a kto verí v Neho nebude zahnaný (1. Petra 2, 6).

Povedz niekomu, čo si práve urobil. Pamätaj si, že Kristus žije v tebe a On je Ten, koho potrebuješ, aby si bol schopný o Ňom hovoriť a žiť pre Neho:

„Ak ústami vyznávaš Pána Ježiša a v srdci veríš, že Ho Boh vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený; lebo srdcom veríme na spravodlivosť a ústami vyznávame na spasenie“ (Rímskym 10, 9-10).

Na zamyslenie

1. Akými slovami najlepšie dokážeš vyjadriť svoju vďačnosť za prijatie štedrého daru?
„Prosím ťa, daj mi to!“
Alebo:
„Ďakujem.“
2. Pramení tvoje uistenie o tom, že si Božím dieťaťom z pocitov, alebo z viery?
„Lebo milosťou ste spasení skrze vieru. A to nie sami zo seba; je to dar Boží“
(Efezským 2, 8).
3. Zahrňuje tvoja viera v Pána Ježiša:
  - pokánie;
  - ďakovanie;
  - postoj úplnej závislosti od Neho?
4. Môžeš hneď teraz Bohu poďakovať za to, že ťa zachránil? Môžeš chváliť Pána Ježiša nielen za to, čo pre teba urobil, ale aj za to, kým je?

---

*Neexistuje žiadna okolnosť, žiadne problémy,
žiadna skúška, skrátka nič,
čo by sa ku mne mohlo priblížiť a dotknúť sa ma,
čo by najskôr neprešlo cez Boha a Krista.
Ak to prišlo až tak ďaleko, znamená to,
že sa to stalo kvôli niečomu veľkému a dôležitému,
čomu v danej chvíli možno nerozumiem.
Čím smelšie prekonám strach
a svoj zrak pozdvihujem k Bohu
a k Jeho večnému trónu, tým jasnejšie poznávam,
že žiaden zármutok ma nemôže rozrušiť,
žiadna skúška odzbrojiť a nijaká okolnosť
ma nemôže vydesiť, pretože môj pokoj je v Bohu.
Viem, čím je pre mňa môj Pán.
To je víťazstvo viery.*

Alan Redpath

A čo ďalej?

Spasenie je úplne zadarmo. Neexistuje nič, čím by si ho človek mohol zaslúžiť. Pán Ježiš urobil všetko.

Ak si sa úprimne modlil a vstúpil do živého vzťahu s Bohom, vierou v Krista si sa stal skutočným dieťaťom Božím.

„Ale tým, čo Ho prijali dal moc stať sa dieťkami Božími, tým, čo veria v Jeho meno“ (Ján 1, 12).

Teraz sa pravdepodobne opýtaš: „A čo ďalej?“

Skôr ako Ježiš na kríži splnil zámer, pre ktorý sa narodil ako človek, povedal: *„Zostaňte vo mne a ja vo vás“* (Ján 15, 4). V týchto slovách Pán Ježiš vyjadril podstatu kresťanského života. Z Božieho pohľadu veriaci človek zostáva v Jeho Synovi, aby tak bol strážený a chránený až po jeho bezpečný príchod do neba. Vzkriesený Pán už teraz prebýva v každom znovuzrozenom kresťanovi, a tak jeho rodina, priatelia i spolupracovníci vidia, že žije život, ktorý je iný, a dá sa vysvetliť len Kristom prebývajúcim v srdci kresťana.

Predstav si kutáč v ohni. Pozrieš sa naň a povieš: „Kutáč je v ohni.“ Ak sa naň pozrieš pozornejšie, všimneš si, že kutáč je rozžeravený, a tak by si mohol povedať: „Oheň je v kutáči“. Alebo pohár, ktorý je ponorený do vedra s vodou. Pohár je vo vode, ale rovnako môžeš prehlásiť, že voda je v pohári.

V momente, keď si sa narodil duchovne, Svätý Duch ňa pokrstil (ponoril) do tela Kristovho.

Tak ňa môže Biblia ubezpečiť, že „*tvoj život je skrytý s Kristom v Bohu*“ (Kolosenským 3, 3). Áno, pretože si sa znovu narodil, si teraz v Kristovi. A to je úžasná skutočnosť. Keď si sa znovu narodil, Boží, nikdy nekončiaci život vzkrieseného Krista sa vďaka pôsobeniu Svätého Ducha stal slávnou súčasťou tvojej bytosti. Teraz sa môžeš radovať, že „*Kristus je v tebe, nádej slávy...*“ (Kolosenským 1, 27). Vzkriesený Kristus môže žiť v tebe. Nie je to úžasné?

A teraz pouvažujme nad tým, čo Biblia hovorí o oslobodzujúcom účinku týchto dvoch právd, ktoré sú akoby dve strany jednej mince – som v Kristovi a Kristus je vo mne.

Môj život v Kristovi

„*Veď aj my všetci v jednom Duchu sme boli pokrstení v jedno telo...*“ (1. Korintským 12, 13).

„*Či neviete, že ktoríkoľvek boli sme pokrstení v Krista Ježiša, v Jeho smrť sme boli pokrstení? Krstom sme teda spolu s Ním boli pochovaní do smrti, aby tak ako bol Kristus vzkriesený slávnou mocou Otcovou, aj my sme chodili v novote života*“ (Rímskym 6, 3, 4).

„*Veď ste umreli, a váš život je skrytý s Kristom v Bohu*“ (Kolosenským 3, 3).

Pred niekoľkými rokmi som spoznal 7-ročného chlapca Daryla, ktorý mal leukémiu. Každý tretí mesiac musel chodiť k lekárovi, aby mu do chrbtice pichol injekciu. Raz sa ho opýtal, prečo neplače ako to robia iné deti. „Nebolí ňa to?“ opýtal sa Daryla. „Ale áno, bolí,“ odpovedal Daryl, „ale vy, pán doktor, asi neviete, že skôr ako sa ihla dotkne môjho tela musí presť Ježišovou rukou.“ Je to úžasné, že môžeme

poznať bezpečné spočinutie v Kristovi. Všetko sa najskôr dotkne Jeho, až potom nás. Preto nám dokonale rozumie. Zvažuje každú bolesť, ktorá sa má dotknúť nášho života a má nás preskúšať.

Ako si prostredníctvom viery prijal Pána Ježiša, tak v nej môžeš kráčať ďalej. Princíp viery neplatí len pri obrátení. S vierou prijímaj všetko, s čím sa v živote stretneš. Kristus naplní každú tvoju potrebu. Inými slovami, tvoj prvý krok viery ti otvoril dvere k tomu, aby si už neustále mohol žiť vierou. „*A tak teda, ako ste prijali Krista Ježiša Pána, tak v ňom chodte*“ (Kolosenským 2, 6).

Aj keď si sa znova narodil, Boh neočakáva, že budeš napodobňovať život Ježiša vo vlastnej sile. Milióny kresťanov sa o to už pokúsili, no bez úspechu. Boh nám jasne hovorí o svojom zaopatrení pre kresťanský život. Zomreli sme v Kristovi. A tým, že sme v ňom mŕtvi, sme vlastne mŕtvi akejkol'vek nádeji, že vlastným úsilím vyhovíme alebo naplníme požiadavky Božieho zákona. Sme mŕtvi vlastnej sebaistote a dôvere v seba samých, že by sme mohli žiť duchovný život z vlastnej sily. No, vďaka Bohu, že sme slávnym spôsobom oživení, a preto žijeme z chrániacej, uschopňujúcej a všemohúcej sily nášho vzkrieseného Pána Ježiša Krista.

Problém nastáva vtedy, keď sa pokúšame riešiť pokušenia a starosti všedného života sami. Človek, ktorý je kresťanom len krátko, veľmi skoro zistí, že ak chce duchovne žiť z vlastných síl je rovnako bezmocný ako vtedy, keď bol neveriaci. Preto nás Pán Ježiš jasne upozorňuje: „...*lebo bezo mňa nemôžete nič robiť*“ (Ján 15, 5).

Apoštol Pavel nešetril drsnými slovami a varovaniami, keď veriacim v Galácii pripomínal, aké nerozumné je žiť kresťanský život vo vlastnej sile. Aby im pomohol vrátiť sa k Božiemu princípu života z viery, položil im rečnícku otázku, ktorá ich mala priviesť k jasnej odpovedi a sebaodhaleniu:

„Len to by som chcel zvedieť od vás, či ste zo skutkov zákona prijali Ducha, či zo zvestovania viery? Či ste takí nerozumní? Začali ste duchom, a teraz končíte telom? (Galatským 3, 2-3).

Nový život s Kristom začali na základe viery. A to je princíp každodennej nádeje: „*kraľovať v živote skrze toho jedného, Ježiša Krista*“ (Rímskym 5, 17).

Galatania nahradili živú vieru v Krista mŕtvym sabaúsilím dodržiavať Zákon. Vďaka Bohu, že tento smutný stav v živote veriacich v Galácii sa nemusí opakovať v tvojom živote.

Kristov život vo mne

„Spolu s Kristom som ukrižovaný a nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus...“ (Galatským 2, 19-20).

Ak je Kristus vo vás, tak je telo mŕtve pre hriech, ale duch je živý pre spravodlivosť. A ak prebýva vo vás Duch toho, ktorý Ježiša vzkriesil z mŕtvych, tak Ten, ktorý Krista Ježiša vzkriesil z mŕtvych, aj vaše smrteľné telá oživí svojím Duchom prebývajúcim vo vás“ (Rímskym 8, 10-11).

„...ktorým chcel Boh dať znať aké je bohatstvo slávy tohto tajomstva medzi pohanmi. A týmto je Kristus vo vás, nádej slávy“ (Kolosenským 1, 27).

„...aby Kristus prebýval vierou vo vašich srdciach...“ (Efezským 3, 17).

Svoju vieru v Krista môžeš vyjadriť nasledovne:

„Ďakujem Ti, Pane Ježišu, že si všetkým tým, čím ja nie som, a nedokážem byť. Konaj svoju vôľu vo mne a cezo mňa, a to v súlade s tým čím si, aký si a kto si.“

Boh preniesol zodpovednosť za tvoj duchovný úspech na Pána Ježiša Krista. Ježiš je jediný, kto sa pokušeniam a ťažkostiam života môže zoči-voči postaviť. Je možné, aby si bol „teológom“ bez Krista. Je možné, aby si bol „kazateľom“ bez Krista. Je možné, aby si bol „misionárom“ bez Krista. Ale nie je možné, aby si bol kresťanom, ak v tvojom srdci nežije Kristus.

Jedine Ježiš dokáže žiť kresťanský život. Teraz, keď sa prostredníctvom svojho Ducha udomácnil v tvojom srdci, môže cez teba a v tebe robiť to, čo by si sám nikdy nedokázal. On, ktorý je dokonale čistý, sa stal tvojou čistotou uprostred sveta naplneného nečistotou a nemorálnosťou. On, ktorý je Víťaz, je teraz tvojím víťazstvom vo svete plnom pokušení a prehier. On, ktorý je láska, je teraz tvojou láskou uprostred sveta, kde hľadá každý len sám na seba. On, ktorý je *vzkriesenie i život* je teraz tvojím vlastným a skutočným kresťanským životom.

V pokornom každodennom oddávaní sa Pánu Ježišovi ako Tomu, ktorý prišiel, *aby hľadal a spasil to, čo bolo zahynulo* (Lukáš 19, 10), môžeš počítať s tým, že ťa bude viesť k tomu, aby aj cez teba hľadal a spasil duchovne hynúcich ľudí. Život sa stáva úžasným, keď kresťania objavia, že sú mostíkom k tomu, aby sa Boh dostal aj k ostatným ľuďom.

Aj keď sa Ježiš vrátil do neba, nevzdialil sa ti. Keď odchádzal, povedal:

„Ešte máličko a svet ma viac neuvidí, ale vy ma uvidíte, pretože ja žijem, aj vy budete žiť. V ten deň poznáte, že ja som vo svojom Otcovi, a vy ste vo mne, ako ja som vo vás“ (Ján 14, 19–20).

Možno sa pýtaš: „Ako sa môžu všetky zdroje, ktoré dal Boh v Kristovi, stať reálnymi a praktickými v mojom živote?“ To je veru dobrá otázka. Potvrďuje skutočnosť, že medzi vierou, ktorá je len rozumová a vierou, ktorá je živou a osob-

nou skúsenosťou veriaceho, je obrovská priepasť. Otázka vlastne odhaľuje úprimnú túžbu po takej viere, ktorá je skutočne živá a činná v praktickom živote. Víťazný život Krista sa prejavuje vďačnosťou a radosťou chvál. Skutočná viera vždy povie: „Ďakujem Ti, Pane.“

Ten najlepší spôsob akým sa môže viera v Krista vyjadriť je, že Mu budeš ďakovať a chváliť Ho za odpustenie hriechov. Môžeš Mu ďakovať za to, že vždy bude pre teba tým, čo budeš potrebovať. Ďakuj Mu, že sa na Neho môžeš spoliehať a veriť Mu. *Bez viery nie je možné líbiť sa Bohu* (Židom 11, 6). Ak sa Mu túžiš páčiť, ži s postojom neustáleho spoliehania sa na Pána Ježiša Krista. Stále Mu ďakuj za Jeho lásku, múdrosť a schopnosť vyriešiť všetky tvoje problémy.

Keď Peter písal kresťanom, ktorých pre oddanosť Pánu Ježišovi Kristovi prenasledovali, povzbudzoval ich: „*Ale posväcujte* [oddelte sa pre zvrchovanú Božiu vládu nad vašimi životmi] *Krista ako Pána vo svojich srdciach...*“ (1. Petra 3, 15). To je návod ako sa postaviť k prenasledovaniu za svoju vieru. Preskúmaj sa, či je Ježiš skutočným a živým Pánom tvojho života. Nesmieš mať o tom žiadnu pochybnosť.

Možno si spomenieš na jedno z Božích mien v Starej zmluve: Adonai. Adonai znamená Pán v takom zmysle, ako ho vníma sluha alebo otrok. To mal na mysli Peter, keď vyzýval veriacich: „*Ale posväcujte Krista ako Pána vo svojich srdciach.*“

Do akej miery bude Pán Ježiš Pánom v tvojom živote, do takej miery sa budeš môcť radovať zo živého spoločenstva s Ním. Len vtedy budeš skutočne slobodný, ak Mu budeš dôverovať vo všetkých oblastiach svojho života. George Matheson vo svojej piesni napísal:

Len v Tvojom zajatí, môj Pane, voľný som.
Keď prinútiš ma poddať sa, som v pravde víťazom.
K dnu stiahne si ma vír, keď sám by som chcel stáť,
len sila Tvojho objatia ma môže zachovať.

Kde silu k službe vziať, keď moc je slabosťou,
keď oheň Ducha nezažne ma svätou žiadosťou?
Ó, ako ľudí viesť, ak viesť sa nedám sám?
Len Tebou z neba zmocnený niešť môžem svetlo tmám.

Skutočná sloboda nespočíva v tom, že mám právo robiť si čo chcem. Spočíva v sile robiť to, čo je správne a čo by som robiť mal. Zapamätaj si slová apoštola Pavla, ktorý povedal: „*Všetko vládzem v tom, ktorý ma posilňuje, v Kristovi*“ (Filipským 4, 13).

Počas duchovného prebudenia v Severnom Írsku v roku 1859 sa k Pánu Ježišovi obrátili tisícky ľudí. Pôsobenie vzkrieseného Pána tak zmenilo životy ľudí, že sa zmenila morálna atmosféra krajiny.

Posolstvo Záväzku viery, ktorým vyjadrili svoju oddanosť Kristovi, zostáva živé a môžeš si ho privlastniť aj ty. Jeho obsahom boli výroky Božieho slova. Prajem ti, aby sa stali tvojou odpoveďou na Boží hlas a Jeho lásku.

„Boh pokoja však, ktorý vzkriesil z mŕtvych Pastiera oviec, veľkého krvou večnej zmluvy, nášho Pána Ježiša, nech vás utvrdí v každom dobre, aby ste splnili Jeho vôľu, a nech spôsobí v nás skrze Ježiša Krista, čo Mu je milé. Jemu sláva na veky vekov. Amen“ (Židom 13, 20–21).

**Nasledovnými citátmi z Písma
si môžeš vytvoriť vlastný**

Závazok viery

Verše sú
na stranách 130-131

Závazok viery

Prijímam Boha Otca.

Chcem, aby bol mojim Bohom.

„...obrátili ste sa od modiel k Bohu, aby ste slúžili živému a pravému Bohu...“

(1. Tesalonickým 1, 9)

Prijímam Ježiša Krista.

Chcem, aby bol mojim Pánom a Záchrancom.

„Toho (Ježiša) Boh povýšil svojou pravickou za Vodcu a Spasiteľa, aby dal Izraelovi pokánie a odpustenie hriechov.“

(Skutky apoštolov 5, 31)

Prijímam Ducha Svätého.

Chcem, aby ma naplnil Božou láskou.

„...lebo láska Božia je nám vyliala v srdciach skrze Ducha Svätého, ktorý je nám daný.“

(Rímskym 5, 5)

Prijímam Božie slovo.

Chcem, aby bolo pravidlom pre môj život.

„Každé písmo vdýchnuté od Boha (je) aj užitočné učiť, karhať, napravovať a vychovávať v spravodlivosti, aby dokonalý bol človek a spôsobilý na všetko dobré.“

(2. Timoteovi 3, 16-17)

Prijímam Boží ľud a stávam sa jeho súčasťou.

„...Tvoj ľud bude mojim ľudom, tvoj Boh bude mojim Bohom!“

(Rút 1, 16)

Sám seba oddávam Pánu Ježišovi.

*„Nikto z nás totiž nežije sebe, a nik sebe neumiera.
Lebo ak žijeme, Pánovi žijeme, ak umierame,
Pánovi umierame. A tak či žijeme, či umierame,
Pánovi sme.“*
(Rímskym 14, 7–8)

Svoje vyznanie robím slobodne...

*„...vyvolte si dnes, komu chcete slúžiť... Ja však a môj dom
budeme slúžiť Hospodinovi.“*
(Józua 24, 15)

...úprimne...

*„...obcovali sme v svätosti, a čistote Božej, nie v telesnej
múdrosť, ale v Božej milosti.“*
(2. Korinským 1, 12)

...ochotne...

*„Lud Tvoj je samá ochota v deň, keď povedieš
svoje vojsko...“*
(Žalm 110, 3)

...navždy.

*„Kto nás odlúči od lásky Kristovej?
Či súženie alebo úzkosť, prenasledovanie alebo hlad,
nahota, nebezpečenstvo alebo meč?“*
(Rímskym 8, 35)

Podpísaný (á): _____

Dátum: _____

List z Iraku

Žila som v moslimskej rodine. Doma ma učili ako sa mám modliť a postiť. Obliekala som sa ako moslimské ženy, zahaľujúc si celé telo a tvár, aby žiaden muž nemohol zhrešiť pohľadom, keby zazrel moju tvár.

Kvôli takémuto spôsobu izolovaného života som mala veľa voľného času. Využívala som ho počúvaním kresťanských rozhlasových programov, a tak som si vypočula aj mnoho biblických výkladov a lekcii. Raz mi švagriná ukázala krásne farebné nálepky, ktoré jej poslali z kresťanskej redakcie. Potom som im napísala list, ale podpísala som sa menom svojej švagrinej. Odpoveď prišla a obsahovala aj knihu *Hľadanie Boha* v arabčine.

Pokúšala som sa porozumieť všetkému, čo znamená hľadanie Boha... V siedmej kapitole som našla otázku: Miluje ma Boh skutočne? Zastavila som sa pri slovách: „Boh ti dokázal lásku tým, čo urobil pre teba na kríži. Ak porozumieš významu kríža, nebudeš už potrebovať ďalší dôkaz, že Ťa Boh skutočne miluje.“

Túto kapitolu som čítala viac ako 100 krát. Potom som bez akýchkoľvek pochybností uverila a prijala, že Kristov kríž je odpoveďou a jedinou cestou aj pre mňa.

List z Maďarska

Veľmi vám ďakujem, že ste mi poslali Svätú Bibliu a knihu Richarda A. Bennetta *Hľadanie Boha*.

Knihu som čítala tak, že som ju kontrolovala Bibliou.

Pomohla mi objasniť **čomu** a **prečo** mám veriť. Verím, a s vašou pomocou som aj ja urobila životný záväzok viery.

Pokračovaním tejto knihy je kniha

Duchovný pokrm

**Práve tak, ako môže človek
pri čítaní receptov v kuchárskej knihe
zomrieť od hladu,
môže sa zaoberať biblickými „receptami“
na úspešný život,
a pritom byť duchovne podvyživený.**

**Kniha *Duchovný pokrm*
je biblickým návodom
na „duchovné trávenie“ Božieho slova,
aby sa dostalo z ruky do hlavy,
a odtiaľ priamo do srdca.**

www.ccim-media.com

**MÔŽETE SI JU OBJEDNAŤ NA ADRESE:
Misijná spoločnosť EJK, Púpavová 4, 841 04 Bratislava**